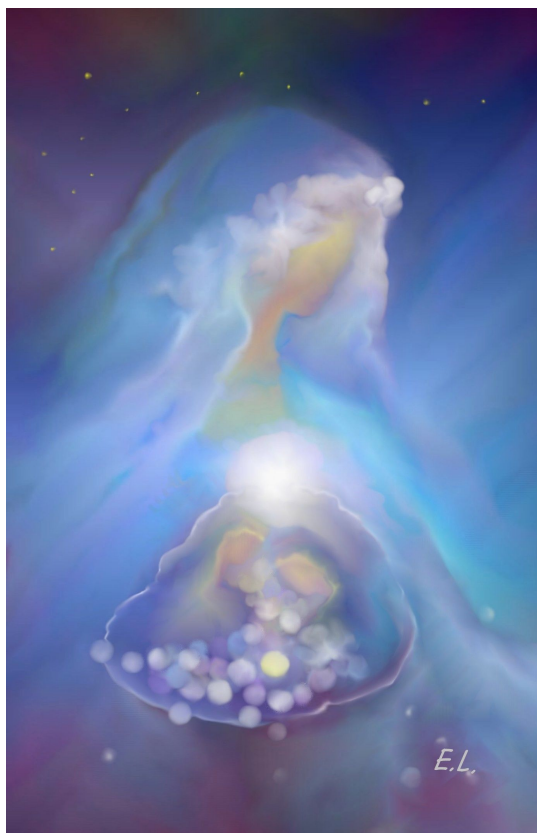

Rozhovory se životem

77

OBSAH

Léčivá síla odvahy a harmonie -----	3
Bývalý pozemský církevní hodnostář-----	5
Návrat do lásky Boží-----	8
Lámání chleba a tmavé dny-----	15
Nebraň se, rovnou se povznes!-----	18
Druhy přechodu do nadzemí-----	24
Nevědomá Amélie-----	32
Odklon z vývojové cesty -----	37
Helia Merův hymnus lásky-----	39
Dnešním bytím formuješ své obydlí v nadzemí-----	40
Matka Maria-----	44
Z našeho života-----	47

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

LÉČIVÁ SÍLA ODVAHY A HARMONIE

Odvaha souvisí s pořádkem v osobním životě a je zdrojem energií. Proto ji považujeme za základní ctnost. Odvaha zvyšuje schopnost se učit, pílí, posiluje sebedůvěru, a tím přivádí do Bohem chtěného vibračního stupně. Díky odvaze jsme schopni učinit rázný duchovní krok vpřed. Vede k poznání, k novým sdělením i zájmu o regeneraci, která uzdravuje. Odvaha aktivuje moudrost, a tedy znalost jisté pravdy. Proto pomáhá zvládnout lidský úděl. (Ovšem negativní představy, které si pozemšťané vytvářejí, mají často za následek špatný průběh života. Vše spolu souvisí – minulost, přítomnost a budoucnost.)

K odvaze patří sebedůvěra a důvěra v sílu vlastního vnitřního léčitele. Odvaha, moudrost a pravda propůjčují duši schopnost řešit s pomocí duchovního průvodce tělesné i duševní problémy. Tehdy se stáváme pány situace. Odvaha je Bohem žádaná, je pramenem síly vycházejícím z lásky. Odvaha pomáhá vnést do života řád.

Důležité je být v harmonii s vnitřním léčitelem. Váš denní pozemský život je ale často zmatený vlivem různých událostí, které vám vnucuje okolí - povodně, stresy a další. To je mírně řečeno Satanova rafinovanost. Ale vy si, moji milí, můžete svobodně zvolit, které vlivy k sobě pustíte. Bohužel vědomou kontrolu děláte velmi málo. Proto vznikají duševní a tělesné disharmonie! Kdo však touží po souladu, ten by ho nejprve měl vytvořit v sobě. Pak je vaše Boží jiskra propojena s Otcem. Její síla je blahodárná a zharmonizuje celý život: člověk se cítí v bezpečí a nedovolí působit negativním myšlenkám a pocitům. Každá bytost chce být milována, touží po lásce, sympatii, náklonnosti, souladu, důvěře atd. Pak se vyvíjí. Proto tyto stavy vědomě vyhledávejte, a nedovolte naopak vstoupit strachu!

Negativní vlivy vás chtějí ochromit, a tak otrávit krev, znemožnit správnou činnost orgánů. Vytvoří disharmonie, a tím brání duchovnímu vývoji. Braňte se negativním pocitům, konfliktům, napětím a nepříjemnostem. Tehdy se dostaví harmonie.

Pokračování: Je naší povinností vás informovat, že zvládáním života také kontrolujete vlastní stát buněk vašeho těla. I tím plníte Jeho vůli. Božská jiskra odpovídá obrazu Stvořitele. Duchovní síly jsou ale vlivem pádu částečně ovlivňovány satanskými silami neposlušnosti, nelásky, odmítání Jeho zákonů apod. Takto zmatené duše jsou příčinou utrpení, nemocí, disharmonie. Čistá mysl, kterou jsme od Stvořitele dostali, je odpadem zhuštěná a rovněž tělo. Nad celým naším životem bdí Božská jiskra. Ale lidské negativní myšlení vytváří nechuť k životu a různé disharmonie, ty nezralými a nerozumnými výrazy a povely matou vaše buňky. To je příčinou vašich neúspěchů, nemocí a negativního vyzářování.

Nepodceňujte reakce, které vám dávají na vědomí vaše buněčné organizace. Seberte odvalu! Kontrolujte myšlenky a pocity. Kontrolujte slova, výrazy, řeč a chování! To přivede vaše tělo do dobrého stavu.

Učili jsme vás, že harmonie je Bohem žádoucí a představuje základní pilíř duchovních bytostí světlých sfér. Na Zemi ale není, protože lidé jsou nevědomí, a proto podléhají negativním silám. Chceme vám ukázat, že harmonie je možná.

Harmonie je to první, co se šíří ve vašem okolí na podobně vyzářující sourozence.

Jak se k tomu staví vaše psychologie a biologie? Souhlasí s duchovně tělesnou životní silou v organismu? My víme, že dokud je v těle životaschopná duše, je organismus, každíčka jeho buňka schopna se regenerovat. Není to vůbec komplikované. Neboť vše živoucí dýchá, rozmnožuje se, odpovídá na impulzy, vzruchy a pohyb. Toto všechno v rytmu kosmu zajišťuje svými geny, enzymy, impulzy náš vnitřní léčitel. Proto je důležité si harmonii udržet.

BÝVALÝ POZEMSKÝ CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ

Dnes vás chceme seznámit s rozhovorem jasnovidného pozemšťana s člověkem, který na Zemi zastával vysokou hodnost.

Jasnovidec říká: „Vzpomínám si na rozhovor, během něhož jsem získal cenné informace.“

Vyprosili jsme si od něj souhlas a slíbili, že ho budeme během sdělení podporovat ódem a láskou. „Nechtěl jsem jako kdysi na Zemi urážet, šířit nepravdy, a proto mi byli přiděleni pomocníci, kteří mě s pomocí mého duchovního průvodce inspirovali, když jsem nevěděl.

„Tvé vyzařování mě znepokojuje,“ řekl hodnostář, „přestaň s tím! Při jménu Božím řekni pravdu! Jsi na mě nasazený démon?“ – „Ne, to nejsem.“

Jeho další otázka zněla: „Kdo tedy jsi?“

„Jsem dítě Boží, rovné tobě a všem ostatním. Ale má cesta i cíl jsou jiné. Jsem jasnovidný, vnímám tě – jsem totiž duchovně probuzený,“ odpověděl jsem. „Ve jménu koho působíš?“ ještě mě zajímalo.

„V mém vlastním.“ - „Ne ve jménu Boha?“ - „Kdepak,“ odpověděl. Trochu mě opustila trpělivost: „Pak ale musíš působit ve jménu nějakého démona nebo Satana!“ Byl jsem překvapený, od bývalého křesťanského hodnostáře jsem čekal jinou odpověď. Netrpělivě řekl: „Když nehodláš poslouchat, tak hovor ukončím.“ Ale začal znovu: „Působím ve svém vlastním jménu.“

Opáčil jsem: „Pak tedy uctíváš našeho Stvořitele.“ - „Ne.“

Vyděšeně jsem řekl: „Neskláníš se před Bohem?“ „Ne,“ zareagoval, „jsem mu roven. Bůh to tak chce a já to rovněž chci!“ - „Uctíváš Krista, našeho krále?“ - „Ne!“

Myslel jsem, že poslední otázkou ukončím rozhovor: „Máš strach z Boha?“ – Opět ale zaznělo jeho „Ne!“

Byl jsem unaven, ale mí průvodci mi dodali sílu, a tak jsem řekl: „Prokoukl jsem tě, jsi zajat sám v sobě – tak nemluví žádný zaslepenec, nýbrž démon. Jsi jednou z černých mocností?“ - „Ne, nejsem, protože černé moci mají z Boha strach.“

Zvolal jsem: „Jak můžeš neuctívat Krista a Boha, a přesto nebýt přívržencem Satana? To si odporuje!“

Zde končíme, protože našeho jasnovidce opustila energie.

Pokračování: Milovaní! I pro nás, Boží posly, je velkou radostí, že jsme našli kdysi pozemského člověka, který je nyní bytostí světla. Již poněkolikáté vzpomíná na své pozemské zážitky. Souhlasí, aby je prostředník předal nám i vám.

Opět jsme zásobili zprostředkovatele energií, a tak můžeme poslouchat.

„V ty dny jsem věděl, že nebudu schopný mnoho vykonat. Převaloval jsem se v posteli, nemohl spát, protože jsem měl neustále v myšlenkovém vědomí rozhovor s jeho ctihodností. Do hloubky mě zasáhl. Prosil jsem o posílení a obdržel několik hodin spánku.“

Tu jsem se náhle probudil a hle, u mé postele stáli můj duchovní průvodce i moji pomocníci a sdělili mi: „Ten osamělý církevní hodnostář je tady. Chceš ho vyslechnout? Možná ho s tvou pomocí budeme schopni obrátit na stranu Krista.“

Souhlasil jsem, poprosil o podporu, abych nezaváhal, ba abych dokonce nezačal pochybovat, či dokonce přestal respektovat Boží zákonitosti. Uzavřel jsem si před ním auru a slíbil, že se budu ovládat, abych neřekl něco, co by mě pak mrzelo.

A už tu stál přede mnou a ihned začal: „Jak to, že si to odporuje?“

„Nevyznám se v tom, cos říkal. Ale řekni mi: Potřebuješ Stvořitele, kterého nazýváme Bohem?“

Odpověděl: „Ne, nikoho nepotřebuji, jenom sebe.“

Viděl jsem jeho výraz obličeje a zvolal: „Vždyť říkám, že jsi šílený, nebo dokonce Lucifer!“

„Ne a ne! Vždyť kdybych Boha k životu potřeboval, nemohl bych bez něj žít!“

Prohlédl jsem jeho snahu zdůraznit svou samostatnost. Přerušil jsem ho slovy: „To ale odporuje známým faktům. A nemluvíš pravdu, říkáš, že nikoho a nic nepotřebuješ, a přitom musíš přijímat vzduch a potravu.“

„Ne, nepotřebuji. To potřebuje jen moje tělo, když chci coby člověk hovořit s druhým člověkem.“

„Jak jinak nám ale chceš dokázat svoji existenci?“

„Nepotřebuji vám existenci dokazovat, pouze sám před sebou. Zapamatuj si, že jsem bytost zvláštního druhu.“

„Co nás má donutit, abychom ti věřili?“

„Nic. Každý se máte svobodně rozhodnout, zda mým slovům věříte, nebo ne. Kdo to ale přijme, tomu přinesu svobodu.“

„Ty se odvažuješ říkat, že nás osvobodíš – vždyť sám jsi zajatcem vlastních pyšných představ. Mateš mě. Odpověz jasně: Uznáš, že bez Boha bys nebyl nic?“

„Bez Boha by nebylo vůbec nic, ani já, ani ty, ani Bůh.“

„Teď už se ztrácím, nerozumím ti.“

„Přezkoumej moje slova důkladně a uvědoměle. Pochopíš je.“

S poslední rezervou energie jsem řekl: „Jedno jsem pochopil. Představuješ si a mluvíš o své nekonečné moci. Obávám se, že jsi zešílel. Chceš snad také tvrdit, že jsi všemohoucí?“

„To jsem, v této mé ohraničené oblasti, když konám svůj speciální úkol.“

„Když jsi všemohoucí, co pak zůstává pro Boha, Stvořitele?“

„Každý je všemohoucí, a já mám k tomu navíc zvláštní úkol a v něm jsem všemohoucí.“

Mí duchovní přátelé mě vzali zpět. Když jsem se probрал, ležel jsem v kuchyni na podlaze.

Snaž se o klid. Ale skrze rovnováhu,
ne zastavením své činnosti.

Friedrich von Schiller

NÁVRAT DO LÁSKY BOŽÍ

Milí sourozenci, dal jsem si za cíl vám sdělit co největší počet pravd, které jste schopni obsáhnout.

Co je opravdová víra? Zajisté byste mi dali mnoho odpovědí, ale já to zredukuji na pouhá dvě slova: Láska Boží. Napadla by vás taková odpověď? Na to, abyste mohli lásku Boží obsáhnout, zažívat a prožívat, nejste ještě tolik vyvinutí.

Dnes chci hovořit o návratu do lásky Boží. Všechny odvádějící myšlenky dejte stranou, pak můžete toto velikonoční poselství pojmut.

Stále vám říkáme: Bůh je láska. Vše, co vidíte, je stvořeno z Jeho lásky: my – vy – vše. Také Kristus. Slyšeli jste, že původně bylo vše kolem Otce v harmonii: existoval soulad v lásce, v životě, v aktivitách Jeho dětí. Bohužel to tak nezůstalo, bohužel pro vás, pro nás a mnohé další. Objevila se pýcha a vzpoura. Avšak pýcha předchází pád! Tak to bylo tehdy, stejné je to dnes. Bůh se po odpadu bytostí smiloval a začlenil své padlé do zákona pokání. Začal připravovat ozdravný a vykupitelský plán a projednal ho s Kristem.

Ten spontánně souhlasil a řekl: „Otče, dovol mi realizovat Tvůj svatý plán pro mé sourozence.“ Tehdy mu Bůh dal vše potřebné a Kristus se mnoho a mnoho eónů na jeho uskutečnění připravoval. Seslal hodně proroků - aby dali lidstvu světlo, lásku a pravdu. Nejen lidstvu Země, vždyť zde je vás jen malá hromádka, přestože tu žije přes sedm miliard lidí. Boží poslové se starají o velké množství padlých.

Přejdeme nyní k Satanovi. Ten a jeho přívrženci ztvárňují nenávist a pýchu. Nechtějí, abyste kráčeli k Bohu. Chtějí vás ovládat a podmanit si.

Kristus řídil svůj plán ze sféry, která se nachází v blízkosti Země a o níž jsme vám již říkali. Je to nadzemská dimenze, kde - aby

mohl zasáhnout - přebývá archanděl Michael se svými vojsky. Odtud budoval Kristus národ Izraelitů, do něhož se měl narodit. Aby v lidu vznikla víra v jednoho Boha, seslal k nim Kristus mnoho proroků. Samozřejmě že lidé zastávali různé názory a podléhali řadě omylů, podobně jako je tomu i dnes. Bůh určil Matku Marii, aby pojala Krista, a do očistného plánu zahrnul Josefa, mnoho apoštolů, učedníků a přátel Pána. Určil, aby se s ním podle tohoto plánu inkarnovali.

Čím více lidé přicházejí k vědomí, tím víc se jim otevírá láska Boží. To, že Bůh je láska, vám na Zem přinesl Kristus.

A tak Ježíš putoval po Zemi, vědom si svého poslání. Musel překonat mnohé překážky, neboť vládce temnoty poznal, kdo se v Ježíši Nazaretském inkarnoval. Z jednoho proroctví věděl, že přijde někdo, kdo s ním svede o jeho říši boj.

Bůh však očistný plán nesdělil do detailu. Satan uměl číst lidské myšlenky, a proto ho do podrobností nesdělil ani Ježíši, poněvadž ten o všem přemýšlel nyní jako člověk. A člověk dostane strach, jde-li mu o život! Pak by Satan a pomocníci mohli Jeho myšlenky zachytit.

Bůh stále sesílal k Ježíši posly světla. Každý večer, když se vzdálil od domova, s nimi rozmlouval. Viděl je jasnovidným zrakem a duchovním sluchem poslouchal jejich sdělení. Stále ho upozorňovali: „Po nás přijdou ti druzí. Nebudeš mít na Zemi klid, pořád budeš atakován. Buď bdělý, neposlouchej je, budou vše popírat a argumentovat, že nejsi syn Boha. Budou říkat: „Syn Boží vzešlý z takové slávy, nejvyššího Nebe, ty v žádném případě nemůžeš být.“

Temní na něj nepřetržitě naléhali způsobem, že se málem pomátli z poslání, které od Boha skrze posly pravdy nakonec obdržel. O tom se v Bibli nepíše. Párkrát stál „na hraně“ - kdo z vás by dokázal odolávat oslnivě oděným, mocným velikášům? Proto také řekl: „Podle ovoce je poznáte!“

Jednu takovou náročnou situaci popisuje známý 40denní půst na poušti. Aby Ježíš mohl mluvit s Otcem, potřeboval být sám. Co ho tam však čekalo! Nejenom muka těla vlivem žízně a hladu, ale také trýzeň duševní, nastražená od Satanových vychytralců.

Nakonec se osobně dostavil Satan a pravil: „Jsi-li syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stane chléb.“ Sváděl ho dál a dál. Přes neutěšený fyzický stav Ježíš pevně trval na tom, co mu sdělovali Boží poslové.

Díky takovému postoji se směl o svém poslání se všemi důsledky dovědět celou pravdu. Tedy také o vykoupení. Byl přezkušován maximální silou, byl na to zcela sám, všemi opuštěn. Přesto vytrval.

Jedno přirovnání: Stavíte-li most, je na závěr podroben zatěžkávacím zkouškám. Jinak si nikdo, ani vedoucí stavby, nevezme zodpovědnost za to, že most vydrží. A přesně tak to dělal Bůh s Ježíšem.

Nyní k poslední večeři. Ježíš věděl, že se jeho hodina blíží, proto se chtěl rozloučit se svými učedníky, jež mu Otec seslal a které velmi miloval. Věděl, že za pár hodin bude vydán na pospas svému duchovnímu bratru, Satanovi. Po levici měl oblíbeného Jana, vpravo seděl Jidáš, který čekal na příležitost, aby se mohl nepozorovaně ze sálu vytratit. Ježíš řekl: „Co chceš udělat, to udělej.“ Pro vás je to těžko pochopitelné, ale i to je příklad Boží lásky. Ačkoliv věděl, co se mu díky Jidášovi stane, nebránil mu, nechal svobodnou vůli.

Vrývám vám do paměti slova Pána po večeři: „Zůstaňte se mnou, tak jako já zůstávám s vámi.“ Netrvalo dlouho a za dveřmi čekaly na učedníky, kteří odpadnou, negativní bytosti - Satan a jeho pomocníci.

Hluboce ponořen kráčel Ježíš s učedníky skrze Cedronské údolí. Nikdo nemluvil, všichni byli sklíčení z toho, co jim Pán vysvětlil. V Getsemanské zahradě jim řekl: „Bděte! Modlete se, ať neupadnete do pokušení.“ Věděl, že negativní síly již na jeho apoštolech pracují. A co se stalo? Spali!

Nyní nejtěžší moment Ježíšova života. Předstoupily před něj temné mocnosti a ukázaly mu vše: Jak bude zajat, jak utečou učedníci, jak bude bičován. Viděl trnovou korunu i to, jak lid volá: „Jeho krev přejde přes nás a naše děti!“ Také ukřižování mu ukázaly. A tak Ježíš věděl, jak to s ním dopadne. O tomto

se v Bibli nepíše, ale my, Boží poslové, zastupujeme pravdu a sdělujeme vám ji.

I řekl Satan Ježíši: „Zachází takhle otec se svým synem? Podívej, všemu, cos viděl, mohu zabránit! Já jsem pánem tohoto světa! Přemluvím všechny farizeje, mudrce a nepřátele a nebudeš muset na kříž. Je nejvyšší čas, abys sestoupil a uznal mě za pána. Ještě mohu všemu zabránit.“ A ukázal na dav: „Vidíš, křičí: „Na kříž s ním!“ Přestože jsi pro ně učinil tolik dobrého. Takhle se ti odměňují! Pro takové bídné lidstvo chceš umřít?“ Satan chtěl Ježíše znejistit a získat ho pro sebe. Ba, šel ještě dál, do budoucnosti: Ukázal mu, co lidstvo prožije během následujících 2000 let: „Pro lidstvo, co odpadlo od Boha a které bude uctívat hmotu, chceš zemřít? Pro takové nevděčníky?“

Ježíš krvácel ze všech pórů i jeho rouška byla nasáklá krví. Úpěnlivě Otce prosil, aby vydržel. Co by se stalo, pokud by tlaku podlehl?

Satan si u Boha vyprosil možnost vést poctivý boj. A Bůh, Pán spravedlnosti, svolil. Satan směl Ježíše pokoušet s jedinou výjimkou - Bůh si ponechal možnost posilovat jeho tělo. Aby vydržel až do chvíle, kdy se mělo naplnit vše, co mu Satan připravil.

Nesmíte zapomenout, moji milí, že ukřižování v tehdejší době platilo za velkou hanbu. A Satan uvažoval: Pokud se ostudný kříž týká největších zločinců, pak nebudou chtít lidé se zločincem, který byl veřejně ukřižován, mít nic společného.

Ale odehrálo se to jinak. Bůh posiloval Ježíšovo tělo, ten byl zajat, mučen, nasadili mu trnovou korunu, hanobili a zesměšňovali. To vše se stalo na Velký pátek.

Já chci promluvit o bolestech, o kterých Bible nepíše.

Po mučení a nasazení trnové koruny byl Ježíš přiveden do hlubokého sklepení s hady. O tom se nepíše. Svázali mu ruce. Do ran nasypali sůl a přivázali, aby si ji nemohl z ran odstranit. Zkrátka Satan vybral pekelná muka a lidé je realizovali. Proto jsem řekl: Satan má mnoho pomocníků. I dnes!

Milovaní, vy víte, jak to pokračovalo. Proběhl soud a Pilát řekl: „Neshledávám na něm vinu.“ Dav však volal: „Nejsi přítel císaře, ukřižuj ho.“

Ježíš pak na své cestě s křížem často padal, ale jeho Otec ho stále posiloval. Pak přišla ta nejhorší muka. Byla duševní: když visel na kříži, najednou se o něj nestaral žádný anděl, nebyli přítomni žádní poslové, ani matka. Není správné tvrzení, že jeho matka stála pod křížem, ani jeho oblíbený Jan. Která matka by snesla něco takového, aniž by omdlela? Ježíš předtím řekl: „Ty, Jane, vezmi ji k sobě do doby, než bude po všem. Já se vám třetího dne zjevím.“ A zase byl obklopen negativními bytostmi. Satan se posmíval: „Vidíš, tohle je tvůj konec! Protože jsi mě neposlechl.“ Satan totiž až do konce stále věřil, že Ježíš odpadne a stane se jeho poddaným.

Ježíš tedy neviděl posly světla ani věrné druhy. Proto zvolal: „Můj Bože, můj Otče, proč jsi mě opustil?“

Na závěr sdělení řeknu poslední slova Pána: „Je dokonáno. Otče, do Tvých rukou poroučím svého ducha.“

Milované dušičky! Nechtě je s vámi duševní klid. Vše je ponořeno do zářivého světla a vy budete svědky velikonoční bohoslužby a lásky Boží. Srdečně děkuji za květiny, děkuji nově příchozím, kteří mezi nás přišli. Vaše vibrace nás naplňují díkem a radostí, že vás vidíme šťastné.

Emanuel předeslal, že budu pokračovat o plánu vykoupení. Tak jsme se domluvili s Helia Merem. Přicházím s výkladem z pozemské sféry do duchovní a sděluji vám skutečnosti a pravdy. Chceme vás vést tak, abyste vytrvali. Pokušitelé jako řvoucí lvi kolem obcházejí, chtějí vše sežrat. Dávejte si pozor, ať u toho nejste.

Než Pán řekl: „Je dokonáno,“ chci vylíčit, jak to tenkrát vypadalo na nebesích. Bůh zasvětil do vykupitelského plánu pouze nejvyšší nebeská knížata včetně archanděla Michaela. Věděl, že se na ně může spolehnout. Všichni se strachovali o Ježíše až do

jeho posledního výdechu, vždyť mohl odpadnout. Měl přece svobodnou vůli. Proto se objevilo ticho. Utichla radost, která vládne na nebesích, jak dokazuje jedna z vašich písní: „Nebesa velebí slávu Věčného, poctami zvučí Jeho jméno...“ Andělé, knížata, cherubíni, serafíni a nebeské mocnosti čekali na okamžik, kdy bude vysloveno: “Dokonáno jest, Otče, do Tvých rukou poroučím svého ducha.”

A tohoto ducha, byl to z těla osvobozený Kristus, se andělé ujali. Pro něj bylo hmotné tělo překážkou, je i pro vás. Jinak byste mohli jasněji myslet a rozpoznat pokušení, která ještě neznáte. Právě proto na vás pokušitel čeká.

Kristus byl přiveden do sféry poblíž Země, zde ho oděli a vyzbrojili.

Pro lepší pochopení chci ještě něco uvést. Poněvadž na Zemi byl Kristus coby Ježíš z Nazaretu svým fyzickým tělem poután do Satanovy říše, musel s ním vést obranný boj. Proto se vykupitelský plán dělil na dvě etapy. Nejprve měl Ježíš za úkol Satanovi a jeho stoupencům nepodlehnout. Druhý byl: „Sestoupil do pekla, třetího dne vstal z mrtvých.“ Jak tento výrok chápete? Přesně tohle je mou povinností vám vysvětlit.

Andělé v čele s Michaelem a jeho vojsky zaujali ve sféře blízké Zemi postavení, pozdravili krále duchovního světa a lidstva, vyzbrojili a připravili se na jeho ochranu. Kristus coby duchovní bytost nyní mohl provést vlastní vykupitelský plán. Ne jeho smrt byla vykoupením – to je omyl! Smrt, tedy odložení těla, byla předstupněm. Vlastní akt vykoupení teprve začínal.

Kristus s vojsky Michaela vnikl do prostorů pekel. Satan znal jedno proroctví: „On bude neschopen pohybu, bude v bezvědomí, nebude mít sílu se bránit,“ a proto vsadil na jednu kartu. Postavil se na obranu se všemi temnými mocnostmi. Zamaskoval je do děsivých odporných kreatur, do všeho, čeho bylo peklo schopné. Vaše fantazie nestačí, abyste si dokázali představit, co všechno se tam dole nachází. Kristus pronikl až do nejzazších koutů pekla. A když mnohé pekelné mocnosti viděly, že prohrávají, masově se ke Kristu připojily.

Satan viděl, že boj prohrávají, a tak osobně vyzval Krista k boji. Vedli boj duchovními meči, ohnivými meči. Satan byl zdecimován,

ovšem i Kristus utržil rány. Nakonec Satan poznal, že moci a lásce Boha nedokáže čelit. Jelikož znal pouze nenávist, musel se stát obětí lásky, vždyť ona je mocí největší! Žadonil a prosil o život, dokonce se vrhl Kristu k nohám. Ten mu život ponechal: co je duch, nemůže se zabít.

V pekle se začalo rozlévat světlo a všichni, kdo pocítili v nitru světlo a lásku, byli vojsky Michaela a Božími posly poučováni.

Milé dušinky, existuje zmatená představa o „posledním soudu.“ V této situaci – poražený Satan, vítěz Kristus – vítěz diktoval úmluvu. To je onen poslední soud! Listinu vystavil sám Bůh a Satan ji dobrovolně podepsal. Stojí v ní: „Každého, kdo chce opustit peklo, kdo již nechce náležet Satanovi a přeje si vrátit se do domu Otce, Satan musí propustit.“

Do té doby nikdo tuto oblast nemohl opustit. Toto byla zásadní věta posledního soudu, dohody mezi Kristem a Satanem. A závěr: Satan přesto může všechny, tedy i lidi, svádět, šálit, ale držet je nesmí. Proto se denně setkáváte s pokušením. Satan ho působí, vždyť se pod tuto podmínku sám podepsal.

Takže láska Boží pronikla až do nejhlubšího pekla a dala každému odpadlému možnost se osvobodit.

Nyní se zmíním o reinkarnačním zákonu. Jak často se budete inkarnovat, tedy kolikrát budete potřebovat hmotné tělo, závisí na každém z vás. Někdo jednou, jiný vícekrát, dokonce i stokrát. Dokud nepochopí, o co na Zemi jde, o čem se jedná v celém odpadlém stvoření. Podívejte se duchovním zrakem na Zemi – kdo zde bojuje? Satan proti Kristu! Lidé, mocipánové, jsou jen figurky. Osvobodte se od padělků Satana, vyhledávejte říši Boha a Jeho spravedlnost. Ta je jinou formou Jeho lásky.

Vše tedy záleží na vás. Kristus vybudoval most do otcovského domu na nebesích. To je šťastná velikonoční zpráva, kterou vám s láskou kladu na srdce. Jak řekl Emanuel: „Jako zlatá nit září skrze vše Boží láska!“

Nenechte si vzít pravdy, které jsme vám sdělili. Spasíte svoji nesmrtelnou duši. Zachraňte se v domě Otce!

LÁMÁNÍ CHLEBA A TMAVÉ DNY

Boží svatý mír ať je s vámi! Jako stoupenec našeho milého Ježíše Krista mám radost a se svou bývalou pozemskou manželkou jsme vděční, že jsme zde u vás. Takže zdravíme i milou nebeskou Matku Marii. Se všemi hosty a duchovními přáteli a pomocníky, kteří k vám se mnou přišli, se radujeme z její přítomnosti. Děkuji každému jedinci, který sem zavítal, stejně jako celému společenství prvotních křesťanů, následovníků Krista.

Uskutečnilo se, co Ježíš Kristus před staletími předpověděl: duchovní svět vám pomáhá ve jménu Krista.

Pokud se mnou v myšlenkách pro vás tu dlouhou dobu překlenete, tak je to více než 2000 let, kdy se objevili prvotní křesťané a následovali Ježíše. U vás je to podobné – jste poučováni Jeho posly. Sešli se tu lidé dobré vůle vedeni milými duchovními průvodci. Boží poslové neustále přicházejí k lidem, aby je poučili, darovali lásku. Jsou šťastní a vděční, že ten či onen bratr či sestra vyslyšeli inspiraci duchovního průvodce a chtějí se duchovně vyvíjet. Důležité slovo zaznělo: chtít. Neboť Ježíš řekl: „Mnozí jsou povoláni...” Ale vy, abyste dosáhli volnosti, vytrvale usilujete o svůj vývoj a zrání. Toužíte se stát svobodnými dětmi Božími.

Tmavé dny

Kristus mě, duchovní přátele, pomocníky a průvodce - všechny, kteří tu jsou, pověřil, abych vám v následujícím sdělení opět přidal další střípek poznání. Pouhý střípek. Pokud si vzpomínáte, před nějakou dobou nás Kristus zavolal – mě a moji milou bývalou pozemskou manželku Marii - na jeden obrovský kongres, tak byste to pojmenovali, a poučil, jak má probíhat příprava, čištění, ozdravení a léčení Země. O tom jsem mluvil na konci vánočního sdělení. Zde také, milovaní, navážu.

Vaše Matka Země má nadřizenou Matku - Slunce. To ona zodpovídá za všechny své planety, tedy i za to, aby v danou dobu prožily vzestup. Jen zvýšením vibrací totiž budou odpadlé děti Boží schopné stoupat výše neboli duchovně růst.

Řekl jsem: v danou dobu. A této etapě je věnována tato část sdělení. Kristus může pověřit sluneční duchovní bytosti, aby shromáždily obrovské množství energií. Má jí být tolik, že to nejsem schopen lidskými slovy obsáhnout. Tyto energie uvidí v tu dobu žijící lidé svými dalekohledy: na Slunci se objeví místní vydutí, bubliny. Tyto energetické masy pak budou nasměrovány na Zemi, neboť planeta má být čištěna.

Až se dá toto množství energie do pohybu, projeví se to jako zatmění Slunce. Země se zahalí do tmy, protože tato velká dávka energie zakryje sluneční paprsky. Nastanou dny tmy; byly dávno předpovězeny proroky, médii či jasnovidci. Doba, kdy se tak stane, sdělena nebyla. Ale předtím se objeví proroctví, z nichž si lidé budou moci vyvodit, že období očisty a léčení Země není daleko. Toto je střípek, který jsem vám směl předat jako další část sdělení Krista.

Začněme tedy navyšovat vibraci a snažme se díky síle Kristovy vibrace, kterou jsme zažili ve jménu našeho milého Ježíše Krista, duchovně zrát.

Žehnání chleba

Chceme s přesvědčením říkat: „Ježíši, důvěřuji ti!“ Důvěra vyživuje naši vibraci a vyzdvihuje ze Země do stavu, v němž jsme hodni a zralí lámat chleba. Tehdy Ti, náš Pane, jdeme vstříc.

V onen večer, kdy byl Ježíš zrazen, vzal chléb, lámal ho a dával svým učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte z něho všichni, neboť to je symbol mého těla, který pro vás bude ve smrti lámán! Kdykoli tak učiníte, myslíte na mě!“ (Den nato bylo jeho tělo, tak jak on lámal chléb, ve smrti zlomeno a od života odděleno a oni si na Jeho slova vzpomněli.)

Potom vzal kalich s vínem, požehnal ho a předal dál slovy: „Pijte z něho všichni, to je symbol mé krve v Nové smlouvě! Kdykoli ho budete pít, myslíte na mě!“ (Den nato se symbol stal

pravdou. Krev zalila zemi, Ježíš byl oddělen od těla. Nová smlouva byla zpečetěna.)

A ještě zaznělo: „Čiňte toto na mou památku, stalo se to z lásky!“

Pane Ježíši Kriste, pusť se nyní do díla! Konej skrze mě a požehnej jim, co sem ve víře s důvěrou přinesli. Mají sice jen jedno podobenství - chléb, ale s tvou láskou a kapkami krve, které jsi prolil, dej jim v tomto pokrmu i podobenství druhé! Tvá láska přece vše obklopuje. Připomínáme si Tebe, kéž proudí Tvá síla Lásky, požehnání i Tvé vedení. Vždyť nás všechny chceš vést k Otci domů. A skrze podobenství chleba a vína, které lidští sourozenci mají, chceš být s nimi spojen. Ale vždyť Ty jsi s nimi stále spojen a rovněž Otec v Boží jiskře! Kriste, obaluješ jejich Jiskru svým světlem. Dáváš nám sílu požehnání pro život. Nechť prostoupí vše, co sem přinesli....

S radostí a vděčností to přijímáme. Ať se nyní naplní to, co prvotní křesťané věděli a činili: lámali chléb a pili víno s láskou k Tobě!

Až budete nyní, milovaní, lámat chléb, pak se, prosím, po celou dobu v niterné lásce k Ježíši Kristu neustále modlete následující větu. A nedovolte vstoupit jiné myšlenky. V duchu vyslovujte: „Pane Ježíši, požehnej nám chléb, dej nám sílu a chraň naši nesmrtelnou duši na cestě do Tvé říše!“ Stále ji, prosím, opakujte, abyste přijali co nejčistší vibrační sílu, sílu lásky a sílu léčivou. A drahý Ježíš Kristus by nebyl ten milovaný, pokud by nepamatoval na nemocné a trpící a na ty, jež potřebují pomoc. Také vy na ně myslíte, i na postižené, v depresích apod. Vezměte jim pak kousek chleba – bude mít v sobě tutéž vibrační sílu. Ale prosím, udržte ji čistou, aby i nemocní i trpící ji obdrželi v léčivé kvalitě, kterou zde Kristus při žehnání do chleba vložil!

Děkuji, že jsem směl sdělení předat a žehnám vám Jeho jménem a jménem své pozemské manželky, vaší nebeské Matky Marie.

NEBRAŇ SE, ROVNOU SE POVZNES!

Milované dušinky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou přinesl to, po čem vaše duše touží: mír, klid, radost, a především jistotu, že pokud chcete, můžete se dostat do světlých nadzemských sfér.

Děkuji za všechny dary, které jste sem vzali. Milý Josef z Nazaretu je skrze Krista, našeho Pána, požehnal. Měli jsme to dnes snazší než jindy. Neboť přišla i milá Matka Marie s Josefem z N. a mnoha duchovními přáteli; prolomili temnou vibraci kolem Země. Proto se mohlo dostavit mnoho přátel - vašich dříve odešlých. Vnitřně vás na ně chceme připravit. Děkuji za vaše radostné duše a děkuji také za naději, kterou vám smím předat.

Nyní začíná má přednáška, má řeč, můj tok myšlenek, které jsem s sebou pro vás donesl v tento duchovní svátek. Velikonoce, vzpomínka na Ježíše, jsou ve vysoké vibraci: je potřebná pro vaše duševní a tělesné zdraví.

Děkuji všem příchozím - těm novým a těm, co opět našli cestu sem. Mám radost, že jsou zde duchovní přátelé, kteří tu delší dobu nebyli a jež vám snad později představím - pokud to životní síla prostředníka umožní.

Moji milí sourozenci, Josef z N. spotřeboval poměrně hodně energie prostředníka. Proto se musím spokojit s tím, co zbylo. Abych zmenšil odstup mezi námi, nyní prostředníka posílím (jeho tělo se třese) a pak ihned začnu...

Mám radost, že jste si zavedli jistý řád, a jsem vděčný za jeho dodržování. Je to k vašemu užitku. Už dávno bylo řečeno, že vaše diskuse jsou jako kousíčky papíru, které rozšiřujete. Když je s sebou přinesete, není na nich pokaždé dobrá vibrace. Proto mě těší a jsem vděčný za to, že dnes to máme snazší se s vámi spojit. Také prvotní křesťané byli tímto způsobem poučováni, pouze

v tehdejší době byli vyladění na jiné potřeby. Dnes, v konečné časové periodě, se informace Božích poslů týkají vašeho období. Protože nám, o vás se starajícím Božím poslům, jde o záchranu vaší nesmrtelné duše.

Na závěr vám dám důkaz, dokud bude mít médium ještě sílu, že lidé – přesněji jejich duch a duše - jsou po tzv. úmrtí nesmrtelní.

Současná doba

Milí sourozenci, nahlédněte se mnou do zevního světa! Co tam vidíte? Lidstvo žijící z velké části vnějším životem. Hmotě se úplně poddalo, a tím se duchovnímu světu zavřelo. Ve vnějším světě vládne Pán temna a ten zavírá cestu do duchovního světa, do svobody. Uvědomujete si, jak upadá morálka? K čemu je morálka potřebná? To si zodpovězte sami.

Vládce těch, kteří žijí převážně povrchním životem, se takovými lidmi nenechá odhalit, ba, oni jeho působení vůbec nevnímají, a nemohou ho proto poznat. Že zde působí Satan se svým doprovodem, že žene lidi do propasti, to dokáže prohlédnout pouze duchovní křesťan školený Božími posly. Satan a jeho následovníci jsou uchvatiteli lidských duší a temné bytosti chtějí lidstvo i po očistě Země znovu vlastnit. Ale nikdo o tom neví. Vše je skryté. To proto klesá morálka.

Jak zvládat obtíže

A co vy, milovaní? Nahromadili jste tolik vědomostí, jak vstoupit na silnici či cestu vzhůru. Silnice je veřejná, kamenitá cesta patří vám.

Někteří se ptají: Mému bratrovi, sestře, ženě či manželovi se daří tak špatně. Co udělal, že musí tolik trpět?

Trochu se tím budu zabývat, přestože se koná velikonoční slavnost. Neboť vám chci dát útěchu. Útěchu formou, jakou mohou dát jen Boží poslové.

Tak za prvé: sami jste si na sebe vzali tento těžký životní úděl. Nepamatujete si vše, ale určitý rozsah ano. Tehdy jste si řekli: „Dokážu to!“

Za druhé je třeba svoji karmu zvládnout i tím, že se snažím poznávat duchovní pravdy. A ty je znáš! Přesto jsi těžce nemocný, trpící, nevraživý. Příčina je jednoduchá: podcenil jsi protivníka! Příliš málo si dáváš pozor na své duševní síly. Jsi jako skleněná stěna, skrze niž pronikají paprsky. Nemáš filtr a málo se kontroluješ! A protože negativní síly vědí, že jim chceš uniknout, dělají ti potíže. Nejen formou tělesných nemocí, disharmonie, ale hlavně ti bez ustání vsouvají do hlavy myšlenky.

Učíme tě, že máš cvičit jejich kontrolu. A sice ne tak, že usilovně říkáš: „Pryč s vámi! Pryč, nechci s tím mít nic společného!“ Tím vynakládáš vlastní síly, aby ses ubránil, odrazil je. Ale my ti radíme: Povznes se! Pozvedni se způsobem známým jako Ježíš Kristus i Boží poslové, kteří žili na Zemi. Já na Zemi nežil, ale také musím bojovat. Na jiné, duchovní úrovni. Tam již nemohou disharmonicky působit, tedy způsobit nemoc, ani nemohou klást překážky, abys padl a litoval se.

Pokání, lítost, žal stojí mnoho energie. Proto je nutné, abys obdržel příliv duchovní energie seshora, aby ses zase duchovně zafixoval na cestu vzhůru.

Je možné, že si někdo dá v nadzemských sférách příliš předsevzetí. Má možnost stoupat, ale s velkými obtížemi. Tehdy lidé říkají: „Věřím, důvěřuji, chodím do společenství, a přesto jsem nemocný.“ Pamatuj, záleží na tvém minulém i současném životě i na postoji k osobnímu vzestupu.

U duchovních křesťanů odhodlaně usilujících stoupat vzhůru do světlé nadzemské říše by neměl být zakonzervován současný stav; měli byste nepřetržitě postupovat vpřed. Proč? Ve vnějším životě vás, milí sourozenci, nikdo nenabádá k duchovnímu vývoji. Ale ve vašem vnitřním životě, a to je zásadní, vás pohání láska Stvořitele. Tuto hybnou Stvořitelovu sílu máte přijmout a vši svobodnou vůlí realizovat. Tehdy získáváte jistou duchovní úroveň.

Příkladem je vám Ježíš Kristus. Směřovalo na něj tolik negativních útoků, že si to ani nedovedete představit. Také léčky, ačkoliv byl jasnovidný. Měl potíže i s okolním světem, vždyť Země je stále planetou hříchů. Vy ji ale chcete opustit! Proto byste měli správným způsobem reagovat na potíže, které vám život přináší.

Ježíš věděl o potížích a nevyhýbal se jim. Ukryl se jen tehdy, a to můžete číst, pokud mu hrozilo, že by musel předčasně opustit tělo. Ale jinak šel všemu vstříc – tak toto tvrzení musíme uvést na pravou míru, nezakládá se na pravdě. A tato nepravda je dnes velmi, velmi rozšířená. Ježíš byl obezřetný.

Úkol Krista

Kristus přišel, aby člověka zbavil stále se vracejícího duchovního ochromení a nátlaku. Pomohl mu dostat se z kola znovuzrození, pryč z manipulace. Chtěl mít duchovní bytosti volné. Přišel, aby lid vybídł. Ovšem nejprve musel splnit vlastní úkol – vytvořit vám šanci se vysvobodit.

Duchovní bytosti, které přišly seshora, byly neposkvrněné, naprosto čisté, a tedy bez napojení na Zemi, které by je mohlo upoutat. Mohly vystoupat opět vzhůru. Ostatní ne, ti byli stále vázáni k Zemi. Tak o tom vyprávěl Ježíš v podobenství o chudém Lazarovi a bohatém hodovníkovi. On pak musel zůstat v předpeklí, ale Lazar směl stoupat. Kristovo znamení muselo být silné a mocné. Jeho úkol byl těžký a náročný: Musel zvítězit nad Satanem. Vyhrál!

A tak Ježíšovi lidští sourozenci, kteří ho následovali tehdy a jdou za ním i dnes, mohli a mohou se osvobodit, uvolnit. Velikonoce toto oslavují: Kristus je cesta vedoucí k pravdě a volnosti.

Ježíš Kristus věděl předem skrze Boží posly, že ho potkají určité události. To vy nevíte, anebo jen částečně. A proto je důležité, abyste sledovali přímou cestu životem, neodchylovali se z ní, přestože narazíte na mnoho křížovatek.

Chtěl bych vás poprosit, abyste svůj život naplánovali, myslím duchovním směrem. Plánovat je přece běžné. Pokud plánujete negativní, budete zažívat klam a zklamání. Plánujte proto pozitivně tak, aby to odpovídalo Boží vůli. Pak duchovní svobody dosáhnete.

Návštěva blízkých z nadzemí

A nyní experiment, který vám má přinést velikonoční radost. Tu si máte odnést s sebou domů. Nejprve však musíme prostředníka trochu posílit. Děkuji vám.

Pozemští lidé, kteří teprve nedávno přešli do nadzemských sfér, nejsou ještě při dnešním setkání zde. Proč? Nejsou v tomto okamžiku úplně samostatní, neumí totiž zapojit duchovní vědomí. Dokážou přijmout ještě málo životní síly.

Ale ostatní tu jsou. Nemůžu jmenovat všechny. Prosím za prominutí, pokud nezmním jednoho či druhého bratra, sestru, neboť už nemůžu tolik zatěžovat prostředníka. (Hardus ukazuje přes médium na duchovní bytosti, které stojí před ním. Pro většinu přítomných jsou neviditelní.) Prosím, jaké je tvoje jméno? Egon! Znali jste Egona?

Jak se jmenuješ ty? Fini! Znali jste sestru Fini?

Prosím! Daniel! Znali jste bratra Daniela? Prosím, jak se jmenuješ, jaké je tvoje křestní jméno? František!

To samé znovu. Ano, ještě jednoho Františka tu máme.

Ted', kdo jsi a kdo ty? Aha! Pavla a František tu jsou s námi.

A kdo jsi ty? Jaké je tvoje příjmení? Jurkovič! Aha. Jak to vypadá se silami?

Prosím! Ano, ano, jen to řekni! Ano, mě znají všichni. To nevím, zda tě všichni znají. Otto Elias! Se svojí ženou Marií a švagrovou – jak se jmenuje? – Minnerl. (To byl vedoucí dřívější skupiny LIGA a jeho žena a švagrová.)

Prosím, dál! Gréta. Gréta? Ano.

Pak ještě někdo. Walter! Walter? Zná někdo Waltra? Dobře, děkuji.

Edda! Zná někdo sestru Eddu? Ano!

Nyní síly začínají ubývat. Musím se znovu nabít.

Už to nejde! Mám k dispozici příliš málo životní síly. Musím se nechat duchovně nabít. Prosím o pomoc a sílu! Prosím o pomoc a sílu seshora! Už se nedostanu do té vibrace. Je mi líto, ale musím se odpojit. Předpovídal jsem to. Dostali jste však důkaz, že existuje další život, protože vás z nadzemí navštívili ti, které jste znali.

Je mi líto, ale už musím přestat.

Řeknu ještě krátkou modlitbu a pak je moje návštěva bohužel u konce. Zase se však brzy uvidíme. Vidíte, hlas prostředníka se

pomalu láme. Nemůžu ho přetěžovat. To je proti mému svědomí.

Nebeský Otče, v duchu a pravdě se k Tobě modlíme. Děkujeme Ti za tuto velikonoční slavnost. Chtěl jsem jim udělat radost. Josef z N. splnil vznešený duchovní zákon, a tím rozšířil lásku. Děkuji za vyladění vás všech. Děkuji, že jste přišli, abyste obdrželi duchovní dobro.

Moje myšlenky krouží neustále kolem toho, že jsme odkázáni na prostředníka. „Ještě tolik bych vám chtěl říct...“, jak pravil Ježíš. Ale my jsme závislí na zprostředkovateli.

Pane Ježíši Kriste, děkuji za možnost, kterou nám poskytl Otec: dostat se k lidským sourozencům a přiblížit jim duchovní pravdy. To podstatné zní: Ve Tvé lásce, Otče, po překonání hříšné planety Země věčně žít dál. Dej jim potřebnou sílu a důvěru v to, že něco takového existuje. Chtěl jsem jim o tom dát důkaz. A je tu ještě mnoho duchovních bytostí, bývalých pozemských lidí, jejichž jména už nemůžu přes prostředníka oznámit.

Bud'te požehnaní, jděte v míru a uchovejte v sobě mír! Pro-miňte, že síly došly. Ale jedno je důležité, uvidíme se brzy s novou silou a odpočatí. Srdečně děkuji za vaši pozornost, za vaši lásku, za vaši důvěru k nám, Božím poslům. A ještě jedno: Nebudete nikdy litovat, že jste na Zemi šli s námi do duchovní říše.

Ničím se neznepokojuj,
ničím se nermuť, všechno pomíjí,
Bůh se ale nemění.
Máš-li v srdci Boha,
nic ti nechybí,
jeho láska stačí.

Terezie z Avily

DRUHÝ PŘECHODU DO NADZEMÍ

Milované dušinky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou přinesl vše, co potřebujete, abyste byli silní a dokázali milovat. Přijměte to k vašemu prospěchu! Děkuji za vaše zkrášené duše, za dušičky květin a za všechno, co jste s sebou přinesli pro duchovní povznesení.

Milí sourozenci, jsme vděční všem. Také těm, kteří spolupracují, společně působí a snaží se duchovní pravdy z našeho společenství předávat dalším sourozencům. Děkuji vám za to, za každou aktivitu, za každý dobrý čin. Tak můžeme být jednotní v působení a my vás, symbolicky řečeno, povedeme ke společnému stolu v nebeské říši.

Duchovní poznání Josefa z N. je obrovské. On, Matka Marie a mnoho dalších vysoce postavených bytostí světla pečují o Zemi a lidstvo. Minule vám od Krista předal důležitý střípek poznání. Potvrzuje, co již dříve hlásali proroci či média a co má logicky přijít.

Bylo zde mnoho přátel - Josef a Marie s sebou přinášejí takovou sílu vibrace, že se vše negativní tomu musí podrobit.

Působením jejich vlivu černě zbarvená vibrace mizí. Pod takovým ochranným pláštěm, v této mocné atmosféře se mohlo tedy dostavit na velikonoční setkání velké množství duchovních bytostí. My, duchovní bytosti, jsme poměrně malí, a proto jich s sebou nemůžeme přivést tolik. Byli tu vaši předkové, příbuzní, přátelé, ovšem ódová síla prostředníka již nemohla být vytvořena v takové síle, abych vám mohl oznámit všechna jejich jména. Tolik na vysvětlení.

Přechod do nadzemí

Oproti minulému setkání začnu pozvolněji, je to důležité pro váš práh vědomí.

Promluvím o různých formách přechodu do, a v to doufáme, světých nadzemských sfér. K takovým se chceme společně dopracovat.

Prosím, poslouchajte zcela uvolněně! To mi umožní hovořit tak, abyste mohli všechno dobře vnímat. Po dokončení tohoto oznámení bych vám chtěl udělat radost. Ale nyní k tématu.

Důležité je urychlit svůj vývojový stupeň, abyste při výstupu ze svého těla plně nabyli vědomí a dosáhli harmonické duchovní vlasti.

Pro vás není vždy lehké vytrvat, nevzdat se, vím. Přesto je to důležité. Existují totiž různé možnosti, jak vystoupit z pozemského těla.

Přirozený výstup z těla

Je-li výstup připravovaný, je snadné nabýt ve fluidálním duchovním šatu vědomí. Děje se tak tehdy, když jsou síly duše čisté, a především nezatížené.

Teď si říkáte: nemožné. Je to možné! Pokud jste vymazali všechno, co jste učinili ostatním a oni vám. Protože jste si odpustili. Pak nemáte vazbu k Zemi, k lidem a jste volní. Také já úspěšně usiloval o svobodu. Zbavil se protiproudu. Proto mám jasné vědomí, jsem volný a nezatížený. Můžu vědomě myslet a moji duchovní přátelé a pomocníci, kteří mě zde vyzvednou, mě dovedou do duchovní vlasti, která je mi zákonem přiřazena.

Vynucený výstup

Jiné je to, moji milí sourozenci, v případě, kdy způsob úmrtí představuje aktivitu vyvolanou vnějším zásahem. Vysvětlím na několika příkladech. Vnějším zásahem rozumím vynucený způsob: vraždu, sebevraždu, nehodu a podobné.

Milí sourozenci, v tomto případě – a to je důležité – nabytí vědomí trvá mnohem déle. Neboť duchovní bytost, popř. člověk není připraven. Duchovní průvodci, misionářské duchovní bytosti, duchovní lékaři a spousta dalších duchovních bytostí s ní mají mnoho, přemnoho práce. Musí být hodně trpěliví a provést taková opatření, aby nabyla vědomí. Množství jejich práce určí vývojový stupeň odvolaného člověka a jeho způsob života. Pokud duchovní bytost donucená vystoupit vnějším zásahem je zatížená, dojde ke ztrátě jejího duchovního vědomí.

Doba, kdy odvolaný nabyde své osobní vědomí, je u každého jiná. Je snadné přijít k vědomí, pokud neexistují zatížení, člověk konal dobré skutky, a tak se ve mu srovnání s předchozím životem skvěle podaří přechod do světlých nadzemských sfér.

Bohužel je příliš mnoho lidských sourozenců, kteří ze Země odcházejí - vystupují z těla, a přitom se nezbavili svých nectností. Berou si tedy své neřesti a zlovyky s sebou do nadzemských sfér. Nepracovali před přechodem na svých závislostech a vlivem utlumeného vědomí nejsou schopni vnímat Boží posly, ani duchovního průvodce! A když už jsou částečně při vědomí, hned požadují návykové látky. Později v nízké sféře, kam se vlivem závislosti dostanou, je negativní síly podněcují k tomu, aby návykové látky opět vyžadovali. Jsou jim ukázány, ale nikdy je nedostanou. Neboť se mají naučit žít bez závislostí. Velmi často vlivem negativních sil dochází k násilným scénám.

Působení tlumících léků

A nyní k vám, kteří musíte brát silné léky; jsou to v podstatě také jakási „narkotika“. Zůstávají v duševních silách a duchovní bytosti si jejich otisk v sobě odnášejí do nadzemských sanatorií. To je asi pro vás nové, ale je to skutečnost. Pozemský farmaceutický průmysl je vyrábí stále silnější. Ale i tato anestetika (narkotika, omamné prostředky, opiáty) jsou příčinou pozdější otupělosti, letargie vůči kontaktu s duchovními lékaři a průvodci. Brzdí a oddalují vědomou existenci v duchovním světě.

Co tyto prostředky způsobují? Vypuzení duše z těla! Jen s obtížemi se dostává zpět do jedovaté laboratoře – těla. Tolik jich tam lékaři napumpovali. Nechci to zevšeobecňovat, ale mnozí z nich si vůbec nejsou vědomi toho, co do organismu vnášejí. A člověk není jen hmotné tělo. Dlí v něm také duše a duch se všemi svými silami. A právě v nich uvíznou tyto komplikující substance.

Dlouhou, individuálně rozdílnou dobu trvá, než duchovní lékaři, duchovní průvodci, přátelé a pomocníci dokážou substance anestetik z duševních sil odstranit. Teprve pak, a to ještě pomalu, se vědomí bytosti probouzí, neboť jedovaté látky jsou přílivem

čisté ódové síly stále uvolňovány. Lékaři hledají místa, kde se nacházejí. Řeší, o jaký typ otupělosti se jedná, a to je náročná práce. Pozemští lékaři přesycují tělo anestetiky, protože o možném dopadu na síly ducha a duše netuší.

Nyní o člověku, který dobrým způsobem přešel do nadzemských sfér, protože se zajímal o pravdu a ještě ji na Zemi žil. Tehdy my všichni - my a duchovní průvodci, přátelé a pomocníci uvidíme světelný film. Na něm ihned poznáme slabiny a nedostatky. Ovšem dotyčného již nepoutají k Zemi. On je bytost ryzí, nevinná, čistá a vědomá a s námi i s rodinou na Zemi spolupracuje a bude jí pomáhat.

Vzpomeňte si na chudého Lazara a boháče. „Řekni mým bratřím, ať se odvrátí od zhýralého života. Aby se také nedostali tam, kde já jsem.“ (Celý příběh si můžete přečíst (Lk 16, 19-31). Tedy boháč se už obrátil a chtěl pomáhat. To je rozhodující. Možná mi někteří nerozumějí. Stvořitel chce všechny síly, tedy vaše (jakmile nabyli vědomí a jsou čisté), naše, Božích poslů, ihned nasadit pro léčení druhých. To je základ lásky, lásky k bližnímu.

Ale vraťme se k sourozencům, kteří jsou bohužel vázaní k Zemi. I to patří k formám přechodu a k informaci, kterou vám chci dát.

Když vystoupí, uvážnou jako duše v této tíživé zemské situaci. To má mít mnoho příčin a některé vyjmenuji: Z lásky ke svým milým. Chtějí vidět, jak rodinní příslušníci připravují jejich pohřeb a chtějí ho vidět, nebo si potřebují ještě nějakou situaci objasnit. Ale to už nejde!

Nebo potřebují řešit dědictví. Nesmějte se! Je tu dobrá část těch, kteří opustili tělo a nejsou spokojeni s dědickým vyrovnáním. Chtějí to změnit. Neboť je velmi mnoho těch, kteří dotyčného zklamali - přetvařovali se, aby dědictví dostali.

Takové přemýšlení a úsilí směřující jen na dědictví je těžký, přetěžký balvan na noze. Navěsil mu ho Pán temna. Často to dojde tak daleko, že se lidé ocitnou až před soudem, kde se hádají, že byli ošizeni. Objeví se prudké spory. Tím se ale nezabývám. Podal jsem jen informace, jak se to jeví z nadzemského pohledu.

Otázky a odpovědi

A nyní přichází to, co jsem slíbil, abych vám se svými milými duchovními přáteli udělal radost: Smíte se ptát. Krátce a srozumitelně. Ptejte se k tématu přechodu. Prosím, milý bratře Otto, koordinuj to! Mám však za úkol nechat ještě energetické rezervy pro nevědomé duchovní bytosti. A nyní prosím otázky:

1. otázka: Milý Hardusi, jsou mezi námi sourozenci, kteří trpí silnými bolestmi, a tys řekl, že užívaná anesterika jsou velmi rušivá. Jak lze v tomto případě situaci posuzovat?

Hardus: Duchovní lékař Ulf mi řekl: Když člověk bolest přijme, a sice ve vůli Stvořitele, v trpělivosti a obětování se pro jiné sourozence, kteří trpí ještě více, pak existuje zpětná vazba ke Stvořiteli. Stvořitel nechce žádné utrpení, ale dává sílu to unést. Jestliže se přijme a nese, je to už poloviční utrpení a bratr, sestra, která je do toho zahrnuta, dostává také proud požehnání Stvořitele. Tedy léky mohou působit jen tak, jak to má působit dle vůle Boží. Proto jsou do jisté míry jedovaté látky dematerializovány, když se trpící, bolestí soužený člověk pozvedne a odevzdá se Bohu.

(pozn. redakce: téma je náročné na pochopení, a proto z připravované knihy A. Vay uvádíme: „Matka se stále modlila za záchranu mé duše - (jedná se o sedminásobného vraha). Jedna vyspělá bytost jí řekla: "Pokud chceš jeho duši zachránit, musíš se kvůli němu narodit na Zemi. Tvá láska ho přitáhne, bude tvým synem, ale za spáchané hříchy zemře násilnou smrtí. Jsi ochotna přijmout takové utrpení a podělit se s ním o jeho trápení?" Ochotně to přijala. Bytost ji požehnala a pravila: „Od této chvíle se budeš volat Dolores. Vykroč na trnitou cestu a naprav jeho duši.")

2. otázka: Milý Hardusi, má pohřeb žehem neboli kremace takový vliv na přechod do nadzemských sfér?

Hardus: Ano a ne. Duchovní lékař Egon říká, že by se mělo alespoň pět dní počkat. Pak se z těla uvolní všechny síly duše a celé Já - duch. U někoho to může trvat šest dní, u jiného čtyři. Pokud se síly zcela neuvolní, nejsou odstraněny, jemnohmotná bytost – duše kremaci cítí - pociťuje bolest.

3. otázka: Prosím, milý Hardusi, co je s mojí Marianou, která odešla do nadzemských sfér?

Hardus: To mi není známo. Nemám k tomuto okruhu žádnou informaci, prosím za prominutí. Ale možná ji obstaráme. Další dotazy, prosím!

4. otázka: Milý Hardusi, jak dobře připravit těžce nemocné děti nevěřících rodičů na přechod do nadzemských sfér?

Hardus: Z našeho pohledu by se nemělo dělat nic proti vůli rodičů. Ale dítě, které dosáhlo již určitého stupně vědomí, se může nebo má v nestřeženém okamžiku poučit, aniž by při tom byli rodiče a zasahovali do toho. Stále se snažit mu přibližovat duchovního průvodce. Prosit o to, aby dítě chápalo tvá slova, myšlenky, pocity. Pak se již velká část udála a dítě, pokud je ještě v těle, bude k tobě cítit sympatie, aniž by rodiče věděli proč. Vyjádřil jsem se srozumitelně? Prosím, je ještě nějaký dotaz?

5. otázka: Milý Hardusi, před přechodem na druhý břeh je mnoho lidí už částečně uvolněno a leckdy je atakují negativní síly. Jsou již částečně jasozřiví, a tedy rozrušení. Tehdy jim pozemští lékaři předepisují „narkotika“. Jak dalece je smysluplné tyto velmi zatěžující stavy ponechat v pozemském životě bez léků? Je pro ně lepší v tomto životě takové střety snášet, nebo se jim má poskytnout trochu úlevy?

Hardus: Milý Ulfe? Raději úlevu, ulehčení, říkají duchovní lékaři. Je to každopádně lepší, než když negativní síly tuto duši nebo člověka uvězní do svých pout. Krátce řečeno: Je výhodné dát přírodní pozemské produkty i ve větších dávkách, to mám výslovně zdůraznit, aby se strach zmírnil. Ovšem syntetické léky zůstanou vězet v duši, jimi by se neměl chtít takový stav zlepšovat. Ačkoliv se mohou jevit z lidského pohledu účinnější, dodává duchovní lékař.

6. otázka: Milý Hardusi, v současné době lze zvýšenou měrou pozorovat, že sourozenci nesnáší lepek a trpí intolerancí laktózy, mléčného cukru. Co to pro ně má znamenat?

Hardus: Tuto otázku bych raději postoupil duchovnímu lékaři. Ale jedna vsuvka. Milý bratře Františku, tvoje bývalá pozemská manželka Mariana je v dobré společnosti se svými milými, kteří již Zemi opustili dříve. Je v úrovni péče, a sice ve 4. atmosférickém kruhu ve 4. sféře - 4/4. Můžeš být tedy spokojený, všechno je v pořádku. A nyní k předcházející otázce.

Nechal jsem se inspirovat, nejsem vševědoucí. Intolerance znamená, abych se lidsky vyjádřil, že existuje reakce, jejíž příčina leží u předků. Například nesnášenlivost mléka. Předpokládejme, že starší generace žila jen z kravského mléka, to bylo tehdy běžné. A odpovídající geny předaly tělu tuto informaci dědičně dál a navodily tělu nesnášenlivost. Stejně je to v jiných oblastech. Prosím, jestli je to úplně správně, nevím, chtěl bych se omluvit.

Je ještě nějaká otázka?

7. otázka: Milý Hardusi. Proč musí zvířata, která přechází na druhou stranu, naše milá domácí zvířata před svým odchodem tolik trpět?

Hardus: Každé utrpení je určitý způsob lásky Stvořitele. Je to i čistící prostředek pro duše psů, koček, ptáků atd. Stvořitel se snaží vnést očištné fáze, aby mohla čistá zvířecí duše stoupat do vyšší, řekněme, nebeské říše zvířat. Problém je v tom, jak to mohu dokázat. U lidí je to více méně jasné, člověk se umí slovně vyjadřovat, je schopen říct: „Mám bolesti.“ Zvíře jen kňučí. A nyní vyvstane otázka. Když byla veterinářem zjištěna nevyléčitelná nemoc, potom je třeba se zeptat: Vezmeš si za to odpovědnost? Pokud se předtím člověk hodně za duši zvířete modlil, potom může být zbaveno těla. Tehdy to může veterinář ukončit. Ale nyní jedna duchovní bytost říká: Ne, zvíře musí dotrpět. Moji duchovní lékaři ale opět tvrdí: Není dobré, když bude zvířecí duše nadopována léky. Nebude čistá. Vidíš ty varianty? To musí rozhodnout člověk, veterinář a milosrdenství člověka a láska Stvořitele. Prosím, ještě nějaký dotaz?

8. otázka: Když se doprovází někdo, kdo přechází na druhou stranu, jak je možné ho co nejlépe podpořit? Smí se prosit, aby

ho například na smrtelné posteli chránili Michaelovi andělé nebo aby byla lékům změněna vibrace? Jak nejlépe postupovat?

Hardus: Ano, to je dobrý nápad! Můžeš volat každou duchovní bytost - archanděla Michaela, Krista, Matku Marii nebo Stvořitele. Neustále plný důvěry prosit. Ale je velmi důležité, abys důvěru opravdu měl stejně jako ti, kteří naslouchají. Pokud máte důvěru a víru, změní se vám vibrace. Pak je možné převibrovat i léky. Ale v nemocnici to nelze. Protože lékař je osobnost, nenechá si do toho od laika mluvit. Ovšem v soukromí je to tak, že změna u léků skutečně nastane: jedovaté látky jsou z nich z velké části odtaženy a dematerializovány. Tehdy člověk, zvíře přijmou skutečně jen pomáhající a posilující elementy a vibrace.

Ale nyní již musím končit. Děkuji vám. Doufám, že jsem vás trochu potěšil. Nyní z celého srdce upřímně říkám:

Nebeský Otče, děkujeme Ti za možnost, že smíme být s Tebou skrze Krista v kontaktu. Také s Božími posly a Matkou Marií a Josefem z N. A já, maličký Hardus, zase s mými duchovními lékaři a přáteli. Lidé mají radost, že si opět z tohoto duchovního společenství odnášejí informace potřebné pro svůj život. Pro svoji budoucnost. A to je důležité. Nemají jít slepí a hluchí životem, je třeba být otevřený a připravovat si osobní budoucnost ve světlé duchovní vlasti. Otče, požehnej jim, dej jim sílu! Pane Ježíši Kriste, stůj při nich. Při každém jejich rozhodnutí a u každého kroku, který udělají. Ať dokážou přemýšlet: Je to, či není podle Boží vůle? Pomáhej jim se dobře chovat. Pak budou šťastně žít ve světlých nadzemských sférách.

Jednoduchost
je výsledek zralosti.

Friedrich von Schiller

NEVĚDOMÁ AMÉLIE

Opět přicházím jako prosebník. Víte, oč vás poprosím – o vaši lásku k bližnímu, vaši ódovou sílu a soucitné myšlení vůči vašim nevědomým sourozencům. Dnes za ně hovoří žena. Ať se nám cíl podaří.

V: vedoucí, D: duše

D: Jo, jo, to víme dnes a znaly to už generace před námi, že muži nejsou věrní! Ne, ne, kdepak. Tedy skoro všichni muži. Pojdte všichni sem! Pěkně vám vynadám. Podvedl jsi mě? Obelhal? I další ženy, vid'? Jasně, že budeš zapírat! Udělalo ti to dobře? Máš výčitky svědomí? Ale, ale, někdo tě pronásledoval? To není možné. A co se ti stalo? Ach ano, zavinila jsem to já. Pro nás starší ženy jsou mladíci zajímaví. Ale ty, tys ji zabil! Já taky zavraždila. A pak přišel farář, vyhnali nás z vesnice a tam nás pověsili. Zlá věc. Napadli nás muži, ačkoliv dělali to samé. Ať hodí kamenem, kdo tak nečinil. I faráři to dělali. Teď jsem v ráži a mám zlost. V temnotě jsme zažívali muka. Byla jsem žárlivá a to tak, že jsem vzala na něho nůž, když mě chtěl opustit. Proč se mnou nikdo nemluví?

V: Smím tě pozdravit?

D: Jsem Amálie.

V: Vyprávěla jsi nám o svém životě.

D: Život? To není život, ale utrpení. Příšerné!

V: Víš, že na Zemi už nežiješ?

D: To tedy nevím. Ale vím, že žiji.

V: To souhlasí. Ale nejsi již člověk v těle z masa a kostí. Nyní jsi jako duchovní bytost v propůjčeném těle. Promlouváš k nám z něho. Dokážeš to přijmout nebo si představit?

D: To tedy neumím.

V: To se v kostelích nevyučuje. Ale ty tušíš, že to tak je.

D: Mám výčitky svědomí.

V: Ano? O tom jsi nám neřekla. A lituješ se svými společníky, co jste provedli? Nebo ne?

D: Především lituji, že moje tělo už nebylo přitažlivé pro mého mládence.

V: Hm, takže lituješ sebe.

D: Proto jsem byla tak žárlivá. Tolik, že si vzal život. Tedy já jsem ukončila jeho život. Ale jsou i jiní, co se tak chovali.

V: Žárlivost je vlastnost, která přivolává utrpení.

D: To jsi řekl moc hezky.

V: To je na Zemi skutečnost. Musíš to pochopit, odložit takové chování a nechat o sobě rozhodnout jiné. Jinou instanci.

D: Ale ty nevíš, co za hrůzy jsme prožili.

V: Naznačila jsi to. Litujete opravdu a upřímně? Musí to tak být, jinak by vás sem nepřivedli.

D: No, vlastně máš pravdu. Ale musím ti nejdřív něco říct. V temnotě, ve které jsme byli, byl vzduch tak nějak plný emocí. Podle toho, koho jsme zabili. Viděli jsme postavy, které produkovaly emoce pro ukojení. Ale my ukojení nebyli. Rozumíš?

V: Ano, a to s vámi hnulo?

D: Bolelo to.

V: Bolelo? Ne tedy, že vám to bylo líto?

D: Líto, líto. Byli jsme na to nastaveni, ujížděli jsme na tom, chtěli jsme to.

V: Očividně to ale už teď nechceš? Jsi přesycená starou vášní. Chceš jiný život.

D: To slovo přesycená se mi líbí. Z jednoduchého důvodu: stejně už to nemůžu mít.

V: To je dobré poznání. Ale musíte jít o krok dál.

D: To je zapeklitá věc. Jsme tu drženi, a přitom už chceme pryč. Všichni. Chybovali jsme. Vraždili.

V: Máš duchovní doprovod světlých bytostí, přivedly vás sem.

D: Mají něco, čemu nerozumíme. A proč Bůh připustil, abych svého mladíka ubodala? Proč?

V: Máš svobodnou vůli. Nejsi zvíře ani rostlina, abys musela dělat, co je dáno. Máš volbu se svobodně rozhodnout. Díky ní se máš osvědčit.

D: Jo, to je pravda. Ale proč mě nezadržel?

V: Právě proto, že tě miluje, chce, aby sis sama svobodně našla správnou cestu.

D: Ach, milý příteli, já jsem svého mladíka tak milovala. Ale když mě chtěl opustit -

V: - to byla jen tělesná pozemská láska!

D: Vy se v tom moc pipláte, moc rozlišujete. Já myslela, že podstatná byla láska.

V: Zeptej se svého průvodce, jak to vidí on.

D: Nemám k němu dobrý vztah. Je moc přísný.

V: Ano, ale ty sis přála změnit svůj život.

D: No, to jo. Říká: Existuje lék a ten se nazývá odpuštění. Prosit o odpuštění.

V: Ano, to musíš!

D: A co z toho budu mít?

V: V dalším životě můžeš žít lépe.

D: Aha.

V: A možná se budeš muset stát znovu člověkem - jít zpátky na Zemi.

D: Au.

V: A dokázat, čemu ses naučila.

D: A dostat hodně peněz, abych si mladíky opět mohla koupit.

V: Pak tedy budeš muset nějakou dobu čekat, až ti přijde jiné poznání. Dřív tě na Zemi nepustí.

D: Proto je tak přísný. Mám prý lechtivé myšlenky.

V: Ty musíš odložit.

D: Ale ony jsou příjemné, vidět takovou budoucnost.

V: Ještě nejsi od nich osvobozená. Ale přesto... jinak byste tak nebyli.

D: No, už váhám. Sice nevím, kdo jsi, ale nevadí. Tebe znám, ty jsi nás osvobodil z té cisterny nebo jeskyně, či co to vlastně bylo. Prosím, vysvětli mi smysl života.... Aha! Budu si to pamatovat: Za prvé: připustit, pochopit. Za druhé: litovat, napravit, prosit o odpuštění, milovat. To poslední bych měla ráda! Ne takhle? Ty teď říkáš, že je to jen fata morgana. Je to tahání za nos

satanskými bytostmi. Neukážou ti to zřetelně, nabízejí jen v náznacích. Ach jo, musím změnit myšlení. Když tedy, jak říká, nás Bůh všechny miluje, pak musím být připravena přijmout Jeho lásku. Že prý právě teď mám příležitost.

V: Ano, máš šanci. A pak musíš z celého srdce -

D: - Amálie, jsem Amálie. Mám v sobě ještě moc rozporů. Nemám žádné peníze.

V: Hmotné peníze nemáš. Máš ale jiný majetek, kterým můžeš zaplatit - duchovní odvahu zalitovat, prominout.

D: Opravdu?

V: To je víc než mince. Zeptej se svého průvodce.

D: Vás se chci zeptat. Pochopili jste to až sem? Je to těžká záležitost, těžká situace. Ale my jsme sem chtěli přijít. A když jsme udělali A, musí přijít B. Tak tedy vy všichni, pojdte blíž! Je nás tu 37 a z toho 4 muži.

V: Podívej, zde je hodně i těch, co dobře smýšlejí, ti vám také chtějí pomoci, abyste mohli zažít osvobození.

D: To je to správné slovo. Milý příteli, osvobod' nás. Chceme pryč z temné sloje, z cisterny, pryč od těch, kteří nás dole mučili. Vy jste nás odsud museli vytáhnout, protože dobrovolně nás odejít nenechali. Říká stručně: „Pokud nechcete zpátky dolů, pak máte teď naději temnotu opustit.“ Co musíme udělat? „Už jsi to slyšela, tak to pověz!“ říká. Dokonce i teď poroučí!

V: Ano, musíš litovat.

D: „Podívej, my jsme vaši přátelé, Boží poslové a pomáháme vám,“ vysvětluje mi. „Ale ten krok musíte udělat sami. Nemůžeme rozhodovat za Boha, vy však rozhodujete o sobě, zda půjdete zpátky.“ No dobře, porozuměla jsem. Jak mám začít? Hm, všichni poslouchajte. Když teď všichni společně upřímně a pravdivě poprosíme... jak vlastně poznáš, že je to upřímné? - „Když od všeho upustíš a už to nebudeš chtít dělat.“ - Kam pak přijdu? Hm, hm, dobře. Budu se snažit, příteli, se všemi, co tu jsou. Hernajs, vyrobili jsme si choutky a přestali být jejich pány. K tomu nám dopomohli temní společníci. K těm ale už nechceme. Pomoz nám, prosím. Můj Bože, nenech mé žadonění nevyslyšené. Dej mi sílu a odvahu a vytrvalost, abych se mohla vrátit k Tobě. Ať se já i mí

přátelé zbavíme této žádostivosti a nepropadneme jí. Už nechceme lhát, podvádět. Dej nám sílu odolávat, až přijde opět pokušitel. Víím, už jsi nás poučil, že oni jsou stále přítomni a nikdy se nevzdávají. Prosím, odevzdávám se do Tvých rukou. Vzdávám se své hříšné zátěže. A upřímně lituji. Chci být dítě Boží, a ne nástroj Satana. (opouští propůjčené tělo média)

Milované dušičky! Děkuji vám. Byl to problém této sestře a jejímu doprovodu vysvětlit, co mají udělat. Chci vám jasně říci: Porušování šestého přikázání má velké následky v pozemském životě i v budoucnosti. Proč? Právě na této situaci jsme zažili, jak je lidem v takovém případě odebíráno velké množství životní síly a získává je stejně jako v případě alkoholiků protistrana. Už při pouhém závanu alkoholu čekají. V této situaci je to podobné, jen se o tom méně mluví. Děkuji, že se nám to povedlo. Vyprošuji pro vás hodně síly a pomoci, abyste tuto oblast dobře zvládali, a to ve vůli a lásce Stvořitele.

Těším se na další setkání. To dnešní bylo z mého pohledu uvolněnější, ale s řadou duchovních informací. Jednoho dne odejdete všichni, v to doufám, do zářivého nadzemí. Tam vaše duchovní znalosti budou pro vás představovat výhodu, protože se vyznáte. Ačkoliv je v mnohém odlišná, pravda zůstává pravdou i v nadzemí. Sice s určitými dodatky, protože vaše řeč není dostatečně bohatá. Proto se setkáváme: abyste získali přehled, cítili se bezpeční, dosáhli cíle, byli svobodní a postoupili do další hezké sféry.

Děkuji vám i nebeskému Otci i za možnost dialogu mezi námi a pozemšťany, toužícími následovat našeho Pána. Milují Toho, který tolik vyučoval, trpěl a svoji lásku ukázal těm, kdož Ho milují.

Říká se: Žádné oko nespatriilo, žádné ucho neslyšelo, co Bůh připravil těm, kteří Ho milují.

ODKLON Z VÝVOJOVÉ CESTY

Moje milé děti! Dnešní doba je podobná té, kdy Mistr chodil po Zemi a vysílal apoštoly, aby učili lidstvo. Jen forma je jiná. Mistr do vás zasel zrnka, abyste byli schopni stát se plodem a zasévali do srdcí dalších. Plod je člověk ochotný a schopný předávat dál. To je výsledek dlouholeté práce, kterou jste vykonali vy společně s těmi, kteří vás učí a ochraňují. Pokud se jím stanete, smíte nadále pracovat na zahradě Boží.

Je důležité poučovat nevědomé duše. Působí mnoho zla vlivem odklonu z cesty tím, že se věnují pouze svým přáním. Zůstávají na Zemi, líbí se jim tu. Když si později na to vzpomenou, uvědomí si, že to zase tak pěkné nebylo: byly často samy a nikdo je nebral na vědomí. To si ovšem zatím ty, co jsou zde, neuvědomují. Až když přijde moment poznání, zhrozí se, co tropily.

Jejich přítomnost vnímají hlavně děti. Trpí tím, často se uzavírají do sebe, rodiče o nich říkají, že jsou zakřiknuté. Neumíte si představit zkázu, kterou svojí přítomností působí. Proto je nutné, aby byly dnes poučeny a poznaly, že šly špatnou cestou. Váš svět je jimi ohrožen. Je nutné jejich počet snížit!

Temnota se snaží uhasit světlo, které nosíte ve svých srdcích. Poučování není snadná záležitost. Já smím tyto bytosti shromažďovat a přivádět k vám, aby mohly být osvobozeny z temnoty. My je mnoho, mnoho let vedeme, aniž v nich světlo spatříme. Nevěnují nám jediný pohled. Ale ta radost, když je přivedeme tak daleko, že se dozví o odpouštějícím a milosrdném Bohu, Otci, čekajícím na jejich návrat.

Zahrňte je, prosím, do svých modliteb, představujte si, že jsou zahalovány světlem. Proste za ty, co vědomě či nevědomě zůstávají na Zemi. Je to velká služba lásky, kterou smíte konat. Vysvětlete to i dalším, že je důležité pomáhat nejen žijícím sourozencům, ale také těm, kteří prošli bránou do temnoty, do neporozumění. Netušili, co se bude dít, až opustí váš svět, že kromě hmoty existuje i něco jiného. Co může být krásnější, než se umět

otevřít kráse, oddat slunci denně zahánějícímu temnotu? Vnímat krásu přírody a bližnímu předávat duchovní zážitky?

Prosím vás ze všech sil, připojte se ke mně, ať dokážeme davy nevědomých duchovních bytostí poučit. Vy je nevidíte, ale je jich tu spousta. Směl jsem je přivést, aby mohly naslouchat a s vámi se učit a aby dokázaly nahlédnout do vašich srdcí a samy se součástí milujícího srdce staly. Jen láska je schopná vše temné na světě přeměnit, rozpustit, a čím více nás bude, o to rychleji to půjde.

Kráčejte nadále v pokoře, pak vás nic nesvede z cesty. Pamatujte: Pokora je rostlinka, kterou musíme v sobě i kolem sebe pěstovat. Pak budeme v rajske zahradě a nic, co jsme kdysi začali, se nepromění v popel a trosky.

Mnozí si myslí, že když ušli kus cesty, že jsou velcí, a vyvyšují se nad ostatními. V ten okamžik začíná jejich pád!

Žijte v pokoře, protože tím žijete v lásce Boží. Žehná vám, dává sílu a naději při vašem putování. Nechá vaši lásku růst v míře, v jaké ji rozdáváte. Bůh vám pomáhej, prosíme o to.

Amen.

VOLÁNÍ DUŠE

Obracím se k Tobě, Pane, jenž jsi Bohem našich srdcí.

Naplň je, prosím, svým zářivým svitem

a naši cestu nechť osvětluje Tvůj božský jas.

Milostí svou ved' nás k sobě

a božské Tvé jméno ať nám dá sílu jít po Tvé cestě

a překonat všechny překážky v tomto životě.

V nejhlubším citu se Ti, můj Pane, odevzdávám.

Dávám Ti své tělo i mysl, svůj rozum, myšlenky i duši.

Nechť všechny mé činy dojdou dokonalosti ve Tvé svatosti.

Z Tebe ať vzházejí mé myšlenky,

v Tobě ať spočine má duše.

Ať společně prosíme o mír a soulad a vzájemné porozumění.

HELIA MERŮV HYMNUS LÁSKY

Vyňal jsem ze svatostánku pohár lásky a skrze něj vám chci sloužit. Darujte mi lásku i to, co vás milovat nenechá. Odnesu vše k Pánu.

Nízká láska je pouhým odrazem pravé lásky. Je jejím začátkem. Lidskému cítění je blízká náruživost, ta ale pomíjí. Netrvá dlouho a bývá spojená s nižšími pudy. Není pravou láskou, ačkoliv vy ji za ni považujete. Skutečná láska je dynamická obdarovávající síla. Veškeré dávání je žádoucí. Opravdová láska dá nemocnému sílu, trpícímu oporu, nevědomému znalosti, vítězí nad strachem a žíznícím duším přináší vodu pravdy.

Láska je život, síla vyjevená skrze Ježíše Krista, vašeho vykupitele. Zdrojem vykoupení je pravá láska. Z ní čerpal Ježíš Kristus sílu, neboť dává schopnost sloužit, nezná soupeření, závist, je nezištná, pokorná a nevyžaduje protislužbu. Pro vás žijící na Zemi je láska neosobní a neviditelná. Když vyjadřujeme pravou lásku, zhmotňujeme v sobě božské. Pocit být milován posiluje jednotu s Bohem, duchem lásky. Vy byste měli z vašeho pozemského stupně vykročit cestou lásky. I nezralá láska lidská je hodnotná, proto tou láska začíná. Zde začíná cesta k Bohu, k lásce nekonečné. Ta potřebuje i vaši malinkou lásku, také tu podporuje. Učte se ze sebemenší lásky, protože pak začnete rozumět té největší.

Duchovní bytosti v nadzemí pracují na zahradě lásky. Žádná z ní není vyhoštěna, všechny obepíná duch zahrady svojí láskou.

Pramen všeobjímající lásky nikdy nevyschne, nikdo ho nezaslepí tak, jak se stává vodám pozemským. V tryskající lásce se každá bytost cítí bezpečně. Je to tak krásný pocit, že každý pochopí, že je v bezpečí, že je Otcem milován. Kdo prožil, ten předává lásku dál. Láska dřímá v každém z vás. Nebo se probouzí a z Boží vůle začíná být činná. Prapůvod lásky nemůžete objevit, poznáte však její působení. Jednoho dne pocítíte, že jsme všichni Bohem milováni. Taková je skutečnost, ať už ji vnímáte, nebo ne!

DNEŠNÍM BYTÍM FORMUJEŠ SVÉ OBYDLÍ V NADZEMÍ

Milí přátelé, zažili jste, jak rozmanité jsou přechody lidí a jak těžké je pro některé z nich poznat, že už nejsou živými lidmi. Chápete, jakou dostáváte milost, když předem víte, kam půjdete, co na vás čeká a že jste schopni si zformovat svůj budoucí dům? Bude vypadat dle toho, jak se připravíte, kolik jste odčinili a zda jste se ještě více nezatížili. Milí přátelé, pozoruji vás delší dobu a raduji se z některých z vás, jak cítí s nevědomou duší a prožívají vše s ní. Vědomosti vám přešly do krve, takže jste byli schopni i předvídat, co přijde. Je radostné, pokud člověk přechod zvládne lehce a začlení se do nové vlasti. Nedávno odešlo rychlým způsobem mnoho lidí. Ještě si nezvykli, proto prosím, vzpomeňte na ně při setkáních. Byli to lidé oslnění hmotou. Umíte si představit, jaký šok nyní zažívají po duchovní stránce?

Modleme se také za mladé. Jsou většinou labilní, pro vše se hned nadchnou, vstřebávají mnoho, včetně aktivit ovlivněných negativní stranou. Chtějí si užívat s veškerým svým temperamentem a pak – jak bych to řekl – vyjí s vlčí smečkou na ulicích velkoměst. Jsou lapeni těmi, co se snaží mladé zkazit, nenechat je růst ve světle. Mladí touží po svobodě, je tedy pochopitelné, že chtějí být slyšeni, brání na vědomí. Vidí kolem sebe lidi plné lži, nepravdy, překrucující fakta, vnímají, jak nepravdivé jsou informace a nejasná nařízení vlád Země. Chtějí se od všeho osvobodit. Ale jim schází jasná vize, postrádají toho, kdo by jim byl vzorem a vedl za světlem. Prosme nyní o jejich ochranu, o sílu dělat věci moudré. Ať neodsuzují, dokud se nedotknou pravdy, nechť spatří světlo. Nezatrácujte je, pomozte jim si uvědomit, že křik nic nezmění. Kéž poznají, že v tichu samoty lze zažít dotyk blaženosti. Být svobodný znamená mít vládu nad sebou. Osvobodit se pro dobro, světlo a vůli Boží. Hlavně o to je třeba pro mladé prosit. Nechť jim Bůh dá sílu, požehnání, lásku a vede je do světla. Amen.

MATKA MARIA

Matka Maria je pro lidstvo symbolem mateřské lásky, jejíž hloubku, krásu a sílu nelze ničím převýšit a zničit. Tak jako přinášela v době svého života na Zemi všeobětující lásku své rodině a spolužijícím, přenáší ji dnes na veškeré lidstvo, jemuž pomáhá, jež chrání a snaží se ho láskyplnými slovy přivést na cestu návratu k Tvůrci. Čím více se planeta Země blíží konečné době svého kosmického pročištění, tím častěji předává Matka Maria národům Země poselství lásky a záchrany pro nadcházející přítomnost i budoucnost.

Nejznámější místa jejího zjevení - La Salette, Garabandal, San Damiano, Eisenberg, Heede, Heroldsbach, Fatima, Montichiari nebo Medžugorje - ukazují lidem cestu k morálnímu a duchovnímu růstu. Méně známé jsou její četné projevy čistým pozemským duším, které je nezveřejňují ze strachu před útoky nevěřících jednotlivců, ale i institucí, protože se vymykají platným dogmatickým názorům. Mnohá z předpovědí Matky Marie se již splnila.

Uvádím jako příklad sdělení o tom, že Rusko bude volné a najde cestu zpět ke Kristově nauce Lásky. Když jsme tuto pravdu v roce 1986 přijímali, pochyboval téměř každý z nás o jejím uskutečnění. Brzy však došlo k její realizaci.

I v budoucnosti chce Matka Maria přinášet zesílenou pomoc planetě Zemi, zvláště národům, jejichž duchovní vývoj trpí nebo dlouhá léta trpěl náboženským fanatismem, materialistickým zaměřením státního vedení, snižováním etické a vnitřní vývojové úrovně, působením násilí nebo potlačováním svobodné vůle nejen jedinců, ale i celého lidstva.

Matka Maria a její manžel Josef z Nazaretu byli před svým příchodem na Zem vysoko vyvinuté čisté bytosti, které si Kristus, inkarnovaný Ježíš, vyvolil jako svoje pozemské rodiče. Před příchodem na Zem si spolu s ním vymínili, že se nechtějí ničím lišit od ostatních spolužijících. Volili život skromnosti a odříkání. Zrození Kristovo a jeho rodinný život měly plně odpovídat společenské kultuře, nárokům a návykům Země a doby, ve které žili.

Matka Maria byla jedinou dcerou poměrně starých rodičů a již v dětském věku projevovala vysokou senzitivitu, jasnovidnost a vnitřní čistotu. Tak jako později dítě Ježíš byla i ona ve stálém styku s nadzemskými božskými bytostmi, které ji připravovaly na poslání, jež dobrovolně a s láskou před svým narozením přijala. Během dospívání se tyto dary vyvíjely stále víc. Pomáhala svým spolužijícím radami, varováním, léčitelskými schopnostmi a byla u nich oblíbena. Velmi vroucí byl její vztah k Bohu, Jehož lásku se snažila vzbudit vlastním příkladem i u ostatních.

Tak jako každý pozemský člověk procházela i Matka Maria četnými pokušeními pozemského života, ale její vysoký vnitřní vývojový stupeň a oddanost Bohu ji pomáhaly stále znovu odolávat mnohdy těžkým požadavkům a zvyklostem tehdejší společnosti se všemi, pro dnešní dobu často nepochopitelnými nároky a návyky.

Silný vliv náboženských dogmat, příbuzenstva a blízkého životního kruhu se snažil ovlivňovat její mínění, což se projevilo například ve snaze bránit Ježíšovi při plnění jeho duchovního úkolu. Matka Maria, stejně jako její manžel Josef byli přísně vychovávaní k dodržování židovských náboženských doktrín a rituálů. Čím více vyzařoval a uplatňoval Ježíš přijímanou čistou pravdu, sílu a rady svých božských průvodců, tím více se vzdaloval svému rodinnému životu. Vysocí náboženští hodnostáři poznali genialitu Ježíšovu, mnozí si uvědomili i pravdu, čistotu a sílu jeho slov. Ze strachu o moc se ho snažili zničit tím, že ovlivňovali a zaměřovali proti jeho činnosti nespokojenost nejen vlastních řad, ale i jeho rodiny a celého životního prostředí. To vše vycházelo ze zesílených útoků satanského boje proti uskutečnění Ježíšova pozemského poslání, jež se neomezovaly jen na Ježíše samotného, ale i na všechny, kteří mu byli blízcí.

Ne právě lehké útoky negativních sil prožíval Ježíš i během puberty, kdy musel zvládat probouzející se sexuální síly, které chtěli Satanovi pomocníci využít k tomu, aby ho ovládli a zabránili uskutečnění jeho pomoci Satanem ovládaným duším. Na Ježíšovu prosbu přeměnili božští průvodci a pomocníci působení těchto sil na síly pomáhající růstu jeho mediality a duchovní zralosti, takže mu zůstala zachována mravní čistota.

O společném životě s jednotlivými ženami, jak líčí lidská literární fantazie, se nelze vyjadřovat. Představy a fantazie člověka jsou schopny zaměřovat se při styku muže a ženy jen fyzicky, protože využívání sexuální síly v duchovním smyslu většina nezná nebo není schopna je pochopit a porozumět jim.

Stejným produktem lidské fantazie je i tvrzení o pokračování pozemského života Ježíšova po smrti na Golgotě nebo Ježíšův pobyt v Indii a Egyptě za účelem získání duchovních poznatků. Ježíš byl v neustálém spojení s vysokými božskými průvodci, kteří mu předávali vše nutné k duchovnímu vývoji a růstu. Poznátky nesčíslněkrát cennější a pravdivější, než jsou ty, které je schopen předávat člověk.

V době Ježíšova dospívání procházela Matka Maria údobím, kdy se ze všech sil snažila zamezit rostoucím nepříjemným konfrontacím s vysokými náboženskými hodnostáři, farizeji a znalci Písma například tím, že vyžadovala, aby její syn odešel do cizí země. Ježíš však zůstal po celou dobu svého života v Judeji, v zemi, kterou měl rád, ale vzdaloval se domovu stále delším pobytem v přírodě, kde ve stálém styku s vysokými duchovními průvodci byl připravován na splnění svého pozemského úkolu. V této době byl často sám, nikdo nebyl na jeho straně, kdo by mu řekl: „Jsem s tebou, věřím ti!“

Kdo roznáší lásku a pravdu, které vyžadují od člověka změny a práci na sobě samém, je za zády špiněn a odsuzován všemi, kteří doposud neporozuměli. Děje se to i dnes. Ani důvěru apoštolů a svých učedníků nezískal hned, potřebovali řadu důkazů, než plně uvěřili v jeho poslání a provázeli ho s láskou a pomocí ve službě člověku. Přestože se mnozí vydávali za oddané přátele - uvádím jako příklad Jidáše Iškariotského - podléhali satanským inspiracím a byli schopni lásku a věrnost k Ježíšovi prodat. Je tomu dnes jinak?

Matka Maria překonávala těžké životní zkoušky vírou v Boží pomoc. Jedné noci jí bylo vysvětleno nejen životní poslání Ježíšovo, ale i její vlastní. Poznala úkoly svého syna, které dříve neznala, a čím více rostla její nespoutávající a neomezující mateřská láska, tím více se učila rozumět jeho učení lásky, moudrosti a božské pravdy, rozšované mezi národy k obnově jejich duchovní a morální čistoty.

Maria byla od dětství médiem nejčistšího druhu. Dospíváním se její senzitivita stupňovala až k rozhodujícímu setkání s archandělem Gabrielem, který jí sdělil, že se stane matkou toho, který oprostí lidstvo ze Satanova zajetí. Až do doby Ježíšova početí, jež procházelo zcela normální, na Zemi platnou formou během tran-su Josefa z Nazaretu, byla Maria pannou. Po zrození Ježíšově a jeho dalších šesti sourozenců - Josef, Jakub, Juda, Šimon, Marta, Maria - se stala matkou, zcela tak, jak to odpovídá ne náboženským představám, ale pozemské realitě a pravdě.

Při rozhovoru o Matce Marii nelze zapomenout na vysokou úlohu Josefa z Nazaretu. Byl vzorným otcem a manželem. Zabezpečoval svoji rodinu hmotně, přinášel jí lásku a jistotu budící pocit ochrany a rodinné útulnosti. Nebyl se svými dětmi celý den tak jako Matka Maria. Pracoval ve své dílně, kde mu brzy pomáhal i Ježíš, během poměrně krátké doby známý uměleckou kreativitou a zručností.

Pozemský život Josefův skončil dříve než život Marie. Nezažil Ježíšovo odsouzení a smrt. Ježíš ho miloval a miluje dodnes. Josef sám přináší lidstvu i dnes mediální formou stále znovu Ježíšovy dary: čistou duchovní pravdu a lásku k člověku, často zaslepenému ziskuchtivostí a pomíjejícími požitky hmotného světa, jedinou reálnou existenci, na kterou většina věří.

Pozemský člověk pozoruje příliš často cestu a světlo svého života jen okny materialistického světa. Kdo hledá světlo pohledem jen z těchto oken, neuvědomuje si, že stojí ve tmě, protože není schopen vnímat větší světlo, než je to, jež mu poskytují.

Po smrti Josefově a Ježíšově nebyl život Matky Marie lehký. Zůstala v Nazaretu sama s jedinou dcerou, odkázaná na pomoc ostatních, již provdaných dětí a na pomoc příbuzných, přátel a známých. To vše nestačilo uhradit životní potřeby jejího velmi skromného života. Často bojovala s nedostatky, které si dnešní člověk neumí představit. Otcovu dílnu převzali dva z nejstarších synů. Jeden se odstěhoval a druhý měl početnou rodinu, která se sama musela hodně uskovňovat.

Matku Marii sílila v této těžké době láska k rodině a k Bohu, ale i častý vnitřní styk s milovaným Ježíšem nebo Jeho posly, kteří

se k ní během meditace často vraceli a sílili ji v bolestech a smutku.

O této době vypravuje Matka Maria pohnutými slovy (mediálně přijato):

„Dozvěděla jsem se mnohou pravdu, která mně byla doposud cizí. Můj milovaný syn mně dával rady i pro příští život a poskytoval mně sílu unést jeho nároky. Krátce před Jeho druhým odchodem, jenž nazýváte nanebevstoupením, mi radil, abych důvěřovala učedníkům, kteří ke mně přijdou a oznámí přesnou dobu jeho rozloučení se Zemí, jíž měl rád. Přišli brzy. Skromně jsem je pohostila a odešla s nimi do Jeruzaléma, kde jsem našla u přátel útulek.

Při jeho prvním odchodu jsem nestála pod křížem, na němž můj milovaný syn umíral. Rodina a přátelé mně to nedovolili, ale prožívala jsem s ním každý okamžik jeho bolestného odchodu ze Země.

A nyní měl opět odejít. Věřím, že mi porozumíte, co prožívá člověk, kterému je oznámeno, že opět odchází ten, kdo již odešel, ale přesto se na krátký okamžik v tichých chvílích touhy a lásky matky po jejím dítěti vracel. Mám i to ztratit? Bojovala jsem s obavou, že už mě nebude navštěvovat ve večerních hodinách, během vroucí modlitby nebo meditace, kdy jsem mohla s ním nebo s jeho posly hovořit.

Vím, že jsem ne vždy svému synovi během společného života porozuměla, ale byl moje dítě, nejkrásnější dar mého života. Ale tento život, zvláště život žen nebyl v tehdejší době lehký. Podřízen rozhodování a vedení mužů poskytoval málo porozumění pro vůli a přání ženy. Mým světlem však byla láska k Bohu a k rodině.

Byla jsem šťastná, když přišli apoštolové a odvedli mne k oznámenému nanebevstoupení do města, které měl můj syn tak rád. V Jeruzalémě mě všichni znali jako Ježíšovu matku a moje přítomnost v nich vzbuzovala nepřátelské pocity a reakce. Při průchodu městem mě většina obyvatel potkávala s nevraživostí, urážkami a nadávkami, kterými mě pronásledovali celou cestu. Poblíž místa zvaného Betsaida jsem byla na konci svých sil, ale v srdci jsem vysílala lásku a dík Bohu a mým průvodcům, kteří mě posilovali, ačkoliv nadávky, proklínání a nenávisť, jíž mě lidé

provázeli, mne oslabovaly stále víc. Bála jsem se zhroucení. Apoštolové mě podporovali a těšili, Bůh mi dal sílu. Byla jsem šťastná, když jsme došli až do domku přátel, kde jsme čekali na setmění.

Pozdě večer, před půlnocí, se ohlásili boží pomocníci a odvedli nás do sálu, kde již čekali apoštolové na svého rabbuni. Ježíš k nám hovořil prostřednictvím svých vysokých průvodců slovy, která znáte z Bible. Nebyla naštěstí člověkem pozměněna a vyjadřují to, co každého v budoucnosti očekává, kdo na Něho věří a zůstává Mu věrný, ale i o odměně, která je očekává po návratu do nadzemského domova. Byla jsem šťastná!

Noc pomalu odcházela. Před jejím koncem jsme byli dovedeni na horu nad slabě prosvítajícím Jeruzalémem. Ježíš k nám přišel v postavě, kterou jsme znali z jeho pozemského života. Jen jeho oděv byl jiný. Oslnivě bílý jako čistý sníh a jeho tvář zářila víc než nad Jeruzalémem vycházející slunce. Nádherným hlasem a slovy lásky mluvil k nám a ke všemu lidstvu slovy, jež hluboce rozechvěla naše srdce. Loučil se s námi, žehnal nás a celý svět. Zahalen oslnivým, stále se stupňujícím světlem stoupal výš a výš do nebe, prosvětleného prvními paprsky přicházejícího dne, až zmizel našim zrakům.

Nebyla jsem schopna odtrhnout oči od slábnoucích paprsků světla, které ho provázelo. Snažila jsem se zachytit poslední odlesky mého milovaného syna a vtisknout je do svého srdce, které hořelo plamenem lásky a vděčnosti, pro něž mi chybí slova!

Pomalu, pohroužení do ticha, které nás obklopovalo, a ticha vlastního nitra jsme se vraceli probouzejícím Jeruzalémem do svých domovů. Záře nad horou rozloučení se rozhořela nádhernou duhou barev a krásy vycházejícího slunce a já jsem cítila: „Můj milovaný syn neodešel, zůstává věčně s námi a my s ním!“

Následující doba mého života se chýlila pomalu ke konci. Byla jsem naplněna vnitřním štěstím, blažeností a očekáváním brzkého shledání. Ztratila jsem smutek a bolest a těšila jsem se na návrat k Otci, kde na mne milovaný syn čeká.“

Mnozí se dnes ptají, kde byla Matka Maria po svém pozemském odchodu pohřbena. Dogmatická tvrzení, že byla s tělem a duší převedena do nadzemského domova, je jen lidskou představou.

Odvedeno bylo jen její astrální tělo, tak jako tělo každého zemřelého člověka. Fyzické tělo Matky Marie bylo dematerializováno, rozloženo na látky, z nichž bylo vybudováno a které byly převedeny v nadhmotné formě zpět do materie, obklopující Zemi.

Rozplynutí fyzického těla trvalo u Matky Marie déle než u Ježíše. Svědci tehdejší doby veřejně potvrdili, že její mrtvé tělo, zahalené lněnými plátny, se před pohřebním rituálem rozplynulo před očima všech přítomných a z prázdných pláten vnímali jen nádhernou vůni a světlo.

Maria, Matko všech národů, děkujeme Ti!

nezveřejněný text P. Kašparcové z r. 2003

Z NAŠEHO ŽIVOTA

Rozdělím se s vámi o úryvek z mailu, který mi poslala včera jedna kamarádka. Není zarputilá ateistka, ale věci duchovní cesty a víry ji příliš nezajímají. O to více jsem měla radost z jejího mailu, že nikdy nevíme, jakou cestou se nám může začít otevírat duchovní svět a touha po jeho poznávání:

"...Zrovna dneska se mi stala zvláštní věc. Kristýnka (čtyřletá dcerka kamarádky) měla včera v noci horečky 39,8 až ke 40, blouznila mi a já už nevěděla kudy kam a napadlo mě pomodlit se ke svému andělu strážnému, ať mi na ni dá pozor a za zázrak uzdravení. Ráno, když se malá vzbudila, mi jako první věc řekla, jestli má taky anděla strážného. Tak jsem jí řekla, že určitě. A ona na to, že ji navštívil ten můj anděl strážný.

Musím říct, že teplota jí ráno klesla na 37,5. Vrtá mi to hlavou. Slyšet mou modlitbu nemohla, neříkala jsem ji nahlas a ani jsem nebyla ve stejné místnosti...." No, není to nádherna?

Monika z Plzně

Naše Anežka má v posledních dnech sny pomocné. Ona je tolik akční, má tolik soutěží, olympiád, kroužků, že večer přichází domů až v 19 h. Ale dohodly jsme se, že ze spánku nebude ukrajoval, když obě víme, k čemu že slouží. A ona se ráno vzbudí a jen řekne: „Jo, a musím si dát do tašky pastelky.“ Opravdu takhle jí duchovní svět pomáhá.

Vojtišek zase dostal neštovice. Jejich průběh byl těžký: měl je i v krku, na všech sliznicích a to bylo velmi bolavé. Také horečku měl vysokou, dokonce při ní blouznil. Když i zrak začínal mít zakalený, začali jsme se doma intenzivně modlit, a dokonce se přidala i babička. Ateistická babička. Chlapec se k večeru probudil, oči měl jasné i horečka opadla. A bylo dobře.

Martina z Klatov

7. června 2015 jsme byli pro řezačku, kterou nám věnovali rakouští přátelé. Vyměňovali jsme si zkušenosti a sdělovali své postřehy. Zajeli jsme také k domečku Kašparcových a s radostí zjistili, jak se o něj syn hezky stará.

Riki je žena v mém věku. Věděli jsme, že její manžel je nemocný, také jsme se za něj modlívali. Pak k nám jednoho dne doletěla zpráva, že zemřel. Onu neděli se Riki k této události vrátila. „Moje děti ani manžel touto duchovní cestou nešli. Nedalo se s tím nic dělat. Poslední rok vážné nemoci jsem se pokoušela s manželem na téma života TAM mluvit, ale on odmítal. Poslední týden života naše dcera byla tak bolavá, že jsme sedly, já vyprávěla a ona začala pozorně poslouchat. A pochopila, přijala.

„Nemohla bych dál žít, kdybys mi nedal šanci Ti říct, co se bude dít s Tebou - jsem se mu v slzách u lůžka v nemocnici svěřila – stisknul mi ruku, protože už mluvit nemohl. Ale vnímal, reagoval stiskem ruky na mé otázky. Věděla jsem, kdy říká ano a kdy ne. A tak jsem mluvila a mluvila, když jsem se ptala, zda mám přestat, naznačil, že ne. Dal mi příležitost mu říct vše, co jsem pokládala za důležité a on přijal.“

Byly jsme dojaty, protože toto bylo hluboké intimní sdělení. Jak je nemožné předat sílu okamžiku, ale tohle vy také víte.

Helena ze Sedlčan